

Finnish
Breach Between The Seven Church Ages And The Seven Seals, The
63-0317E

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

**Aukko Seitsemän
Seurakunta-ajanjakson ja
Seitsemän Sinetin välillä**

Jeffersonville, Indiana, USA

17.3.1963, iltakokous

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

lähellään, puristakaa heidän käsiään ja sanokaa: “Veli, minä rukoilen puolestasi. Sisar, minä rukoilen puolestasi.” Vain puristakaa heidän käsiään ja sanokaa: “Jumala siunatkoon sinua.” Ja nyt loppu kuuluu Kaikkivaltiaan Jumalan käteen. Sanokaa: “Minä tulen rukoilemaan ja tekemään kaiken voitavani auttaakseni sinua pääsemään sisälle Jumalan Valtakuntaan.”

Oi, kutsuu tänään!

Jeesus kutsuu,

Hän hellästi kutsuu tänään.

³²⁷ Rakastatteko te Häntä? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Eikö Hän olekin ihmeellinen? [“Aamen.”] Oi, mitä me tekisimme ilman tätä? “Ihminen ei elä yksin leivästä, vaan jokaisesta Sanasta, joka lähtee Jumalan suusta, on ihminen elävä.” Oi, ruoki minua, Herra, Sanalla.

³²⁸ “Älkää jättäkö yhteistä kokoontumistanne, niin kuin uskomattomien on tapana, vaan tehkää niin sitä enemmän, kun te näette tuon päivän lähestyvän.”

³²⁹ Jos Jumala suo, niin huomenillalla, Jumalan armosta, tulen yrittämään kaikella, mitä minussa on, pyytääkseni Häntä esirukoilemaan... niin että näiden Sinettien salaisuudet, kun ne murtuvat esiin, tulisivat julistamaan Jumalan Sanan ihmisille.

Siihen asti kunnes tapaam teidät, Jumala olkoon kanssanne.

³³⁰ Ja nyt annan kokouksen rakkaalle veljellemme ja pastorille, veli Nevilleille. Kuinka monet rakastavat veli Nevilleä? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Kuinka me kaikki teemmekään niin! Tule, veli Neville. Jumala siunatkoon sinua, veli.

Aukko Seitsemän Seurakunta-ajanjakson ja Seitsemän Sinetin välillä

¹ Hyvää iltaa ystävät. On suuri etuoikeus olla jälleen täällä tänä iltana Herran huoneessa kokouksessa ja yhä elää tänänaamuisesta Mannasta, kun sielujamme niin suuresti siunattiin Hänen suurella läsnäolollansa. Ja nyt tänä iltana me aloitamme aiheesta *Aukko Seitsemän Seurakunta-ajanjakson ja Seitsemän Sinetin välillä*.

² Puhuin juuri tänään iltapäivällä eräälle ystävälle. Ja ehkä, jos Herra suo, joskus tämän kesän aikana, jos Hän ei ota minua Kotiin, tai jos en mene merten taakse tai jotakin sellaista, ja minulla olisi tilaisuus tulla takaisin, niin haluaisin ottaa nuo seitsemän viimeistä pasuunaa, katsokaahan. Ja ne kaikki liittyvät toisiinsa. Ja sitten siellä on seitsemän viimeistä vitsausta, ja ne kaikki sulautuvat suoraan yhteen, niin kuin tulemme näkemään mennessämme eteenpäin.

³ Niinpä tänä iltana, sillä aikaa kun hiljennymme... Voi olla, että puhun vähän pitkään tänä iltana. Jopa... Niin pian kuin tulen takaisin tänne, nyt... Huolimatta kaikesta saarnaamisesta, jota tein Phoenixissa, en tullut kertaakaan edes käheäksi, ja kuinka raskaasti saarnasinkaan! Uskon, että oli kaksikymmentäseitsemän kokousta ilman, että tulin käheäksi, mutta se johtuu täällä olevasta ilmastosta, tiedättehan. Se yksinkertaisesti on niin huono täällä laaksossa. Se on niin paha terveydelle, tähän tiedätte, mitä minä tarkoitan. Ja jokaisella saarnaajalla, joka puhuu, on alkujaankin vikaa kurkussa.

⁴ Eräs lääkäriystäväni katsoi kerran kurkkuani nähdäkseen, mikä oli vikana. Hän sanoi: “Ei mitään. Sinulla on vain kovettumia äänijänteissäsi. Se johtuu saarnaamisesta.” No niin, minä tavallani pidin siitä, tiedättehan. Minusta tuntui paremmalta, kun voitiin sanoa, että se johtui saarnaamisesta. Se kyllä sopii, Jumalan Valtakunnan puolesta.

⁵ No niin, me emme ehkä kykene kantamaan ruumiissamme lyömisestä johtuvia Jeesuksen Kristuksen merkkejä kuten Paavali, mutta me voimme kantaa saarnaamisesta johtuvaa merkkiä ja sitä, että olemme antaneet äänemme vääriä asioita vastaan. Niinpä me olemme kiitollisia siitä, ettei meidän enää tarvitse tulla piestyiksi, erikoisesti tähän aikaan asti. Joten me...

⁶ Kuinka moni täällä on lukenut tuon *Mikä hetki on, miehet?* Tai te olette kuulleet sen, tähän tiedättehan, *Mikä hetki on, miehet?* Se vaivasi minua melkoisesti. Jos ette ole kuulleet, niin toivoisin, että jollakin tavalla voisitte

kuulla sen. Se jotenkin vaivasi minua. Tarkoitukseni oli sanoa tämä tähän väliin, ennen kuin me aloitamme kokouksen. Noin viikko tai kymmenen päivää sitten olin hyvin levoton. En halunnut ottaa kokouksia tai mitään, koska en tiennyt mitä tehdä. Näytti siltä kuin se olisi ollut jotakin pahaa, enkä tiennyt tarkemmin, mitä se oli.

⁷ Eräänä aamuna nousin aikaisin ylös mennäkseni Sabino kanjoniin, johon sieltä kotoani on vain noin kolmenkymmenen minuutin ajomatka, tai neljäkymmenen sinne Sabino kanjonin päähän, ja sitten siellä on tie, joka vie noin kolmekymmentä mailia ylös vuorille.

⁸ Se on hyvin outoa seutua. Voin juuri nyt olla täällä erämaassa, jossa lämpöä on noin kolmekymmentä astetta ja kolmessakymmenessä minuutissa olen yli kahden metrin syvyydessä lumessa siellä vuoren harjalla. Me olimme juuri äskettäin Phoenixissa, jossa lämpötila oli pari astetta pakkasen puolella, ja siellä oli lämmitetty uima-allas, ja ihmiset uivat siinä, ja noin kolmenkymmenen minuutin ajomatkan päässä, Flagstaffissa, siitä oli noin kolmekymmentä astetta pakkasta. Sellainen ero siellä on erämaan ja ylhäällä olevien ilmvirtausten välillä. Se on hyvin terveellistä astmaatikoidelle ja niin edelleen.

⁹ No niin, minä menin sinne ylös kanjoniin ja kiipesin niin korkealle kuin pääsin, ja kun istuin siellä, kysyin Herralta, mitä tämä kaikki merkitsi. Olin jotenkin vaivaantunut enkä tiennyt oikein mitä tehdä.

¹⁰ Ja ollessani rukoilemassa, jotakin outoa tapahtui. Haluan olla rehellinen. No niin, olin saattanut nukahtaa. Se on saattanut olla jonkinlainen transsitiila, tai se on voinut olla näky. Olen enemmän tai vähemmän taipuvainen uskomaan, että se oli näky. Olin kohottanut käteni, ja sanonut: "Herra, mitä tämä räjähdys merkitsee, ja mitä merkitsevät nämä pyramidin muodossa olleet seitsemän Enkeliä, jotka nostivat minut ylös maasta ja käänsivät itää kohden? Mitä se merkitsee?"

¹¹ Seisoin siellä rukoilemassa, kun jotakin tapahtui. Jokin tipahti käteeni. No niin, tiedän, että jos te ette ymmärrä hengellisiä asioita, se voi tuntua hyvin oudolta, mutta jokin osui käteeni, ja kun katsoin sitä, se oli miekka. Ja sen kädensija oli valmistettu helmestä, kauniimmasta koskaan näkemästäni helmestä. Kädensuojus oli kultaa, tähän tiedätte, se, joka estää, etteivät kädet tule lävistetyksi kaksintaistelussa. Ja sen terä ei ollut kovinkaan pitkä, mutta se oli partaveitsen terävä, ja se oli kimaltelevaa hopeaa. Ja se oli kaunein esine, mitä minä olen koskaan nähnyt. Se sopi tarkalleen käteeni. Ja min pitelin sitä. Minä sanoin: "Eikö se olekin kaunis?" Katsoin sitä ja ajattelin: "Mutta minähän olen aina pelännyt miekkoja." Olen ollut tavallani iloinen siitä, etten ole elänyt niinä päivinä, jolloin he käyttivät niitä, koska minä pelkään veitsiä. Ja niinpä ajattelin. "Mitä minä tällä tekisin?"

käveli ulos vaatimaan perintöänsä. Jumala suo tänä iltana, että he tulisivat vastaanottamaan Hänet. Voikoon jokainen ratkaisu olla tehty vakaasti, ja voikoot he luovuttaa itsensä yksin Hänelle, joka voi leikata ja muotoilla heidät Jumalan pojiksi ja tyttäreiksi.

³²¹ Nyt vakavasti rukoillen teen tämän niin kuin tunnen johdatusta tehdä se, juhlallisesti Jumalan edessä, niin kuin Hän on todistanut itsestänsä teille, ja te ette olleet kristitty, tarkoitan uudestisyntyntynyt kristitty, vaan olitte vain sellainen kuin, jota me kutsumme kirkkokunnalliseksi seurakuntaan liittyjäksi, mutta te uskotte, että Sanoma on totta, ja te vakaasti uskotte, että te voitte pelastua vain Jumalan armosta. Ja te uskotte, että Hän puhuu sydämellenne juuri nyt, ja te haluatte vastaanottaa Hänet, ja te olette valmiina siihen, että Hänen Sanansa voi leikata teidät siitä, mitä olette, ja tehdä teidät sellaisiksi, millaisia teidän pitäisi olla. Tahtoisitteko todistaa sen nousemalla seisomaan? Jos tuo henkilö on täällä ja haluaa tehdä tuon kaikki riittävän ratkaisun, niin nouse silloin seisomaan.

³²² Taivaallinen Isä, minä en tiedä, mitä enempää voisin tehdä, kuin vain lainata Sinun Sanaasi. Täällä seisoo miehiä, jotka tuntevat, etteivät he ole olleet siellä, missä heidän pitäisi olla, valmiita tätä Ylöstempausta varten. Sillä se voi tapahtua ennen kuin Ensimmäinen Sinetti avataan meille.

³²³ Ja Isä, minä rukoilen heidän puolestaan. Minä, Sinun palvelijanasi, esitän tämän rukouksen tuolle suurelle Välimiehelle, Kristukselle, kun he rukoilevat. Minä tuon rukoukseni heidän kanssaan Jumalan norsunluiselle Valtaistuimelle, jossa verinen Uhri istuu tänä iltana, ja joka melkein millä hetkellä tahansa saattaa astua pois Valtaistuimelta tullakseen vaatimaan omaisuuttansa. Silloin ei enää ole oleva mitään armoa jäljellä. On oleva tuomio.

³²⁴ Suo Herra, että nämä ihmiset, jotka seisovat, tunnustaisivat sydämissään ja haluaisivat antaa Jumalan Hengen muovata heitä ja leikata heitä ja muotoilla heitä Eläväksi kiviksi Herran, Jumalan Rakennukseen. Suo se, Isä. Minä jätän heidät Sinulle nyt.

³²⁵ Ja Sinä sanoit: "Joka on tunnustava Minut ihmisten edessä, hänet Minä olen tunnustava Isäni ja pyhien Enkelien edessä." Nyt Sinä tänä iltana istut siellä kaikkien läsnäolossa. Ja he seisovat tunnustaen Sinut. Ja Herra, jos se tulee heidän sydäntensä pohjasta, niin aivan yhtä varmasti kuin Jumalan Sana on oikein. Sinä juuri nyt esirukoilet heidän puolestansa ja vastaanotat heidät Uhrikaritsan puudistavan Veren armon ja laupeuden perusteella. Ja he ovat oleva Sinun Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

³²⁶ Nyt te, jotka näette näiden ihmisten seisovan, tämä nuori mies juuri siellä ja nämä, jotka seisovat, te, jotka tunsitte, että kaikki synti ja tuomio on mennyt pois, haluan teidän nousevan seisomaan. Jotkut teistä, jotka olette heidän

että he ovat kadotettuja, ja verisin käsin Hän sanokoon heille: “Tulkaa, kun vielä on aikaa tulla.”

³¹⁴ Minä jätän Sanoman, Herra, rukoukseni kanssa Sinun käsiisi. Tee mitä tahansa tahdot, Isä, Jeesuksen Nimessä.

Päidemme ollessa kumarrettuina.

³¹⁵ Jos et vielä ole täyttänyt tätä vaatimusta ja tätä pyyntöä, jos olet luottanut ainoastaan seurakuntaasi, ei ole ollut mitään, mikä olisi voinut lunastaa sinua. Jos olet luottanut jonkin pyhän esirukouksiin, olet yhä kadotettu. Jos olette luottaneet omien kättenne tekoihin, johonkin, mitä te olette tehneet, hyviin tekoihin, te olette kadotettu. Jos olette luottaneet äitinne rukoukseen tai äitinne tai isänne vanhurskauteen, jos olette luottaneet siihen, te olette kadotettu. Jos olette luottaneet johonkin tunne-elämykseen, johonkin outoon tunteeseen, johonkin kielilläpuhumisen tai tanssimisen tunnekuuhuun. Jos siinä on kaikki, mihin olette luottaneet, ettekä te tunne Karitsaa henkilökohtaisesti, jos ette tunne Häntä, silloin minä käsken teitä Jumalan edessä: pankaa tuo asia nyt kuntoon Jumalan kanssa.

³¹⁶ Rukoile syvällä sydämessäsi ja ole vain yksinkertainen, koska Jumala kätkeytyy yksinkertaisuuteen. Te muistatte Raamatun sanoneen: “Niin moni, kuin uskoi, tuli liitetyksi heidän joukkoonsa.”

³¹⁷ Ja nyt kun me rukoilemme puolestanne. Luotan siihen, että te tulette tekemään tuon yhden lankaikkisen ratkaisun. “Herra, minä tulen sanomaan: ‘Kyllä’.” Ja ratkaisu on kivi, mutta mitä hyötyä kivistä on ilman muuraria, joka voi leikata ja muotoilla sen rakennukseen sopivaksi? Antakaa silloin Pyhän Hengen leikata teidät siitä, mitä olette, siksi, mikä teidän pitäisi olla. Jos olet vain jäykkä seurakunnan jäsen, jos olet syntinen, mitä tahansa oletkin, jos olet ilman Kristusta, ilman Pyhää Henkeä, suokoon Jumala sinulle rauhan tänä iltana.

³¹⁸ Nyt Herra, niin järkevästi kuin vain tiedän tulla, ja niin Kirjoitusten mukaisesti kuin vain tiedän tulla, minä tulen nyt näiden kanssa, jotka olen jättänyt Sinulle Sanan kanssa. Luottaen, Herra, siihen, että Sana on tänä iltana löytänyt paikkansa ihmisten sydämessä.

³¹⁹ Jos täällä on sellaisia, jotka eivät tunne, tai joilla ei ole varmuutta Pyhän Hengen suloisesta asumisesta elämässään, kun äkkipikaisuus tai välinpitämättömyys tai itsekkyyys on estänyt heitä saamasta tätä suurta asiaa, tai jokin uskontunnustus tai joku tunne on pidättänyt heitä tuosta suloisesta Jumalan yhteydessä olosta, voikoot he nyt päästä vapaaksi siitä.

³²⁰ Ja että Karitsa, tuo verinen pyhä Sukulainen, joka tuli esiin alas Valtaistuimelta, Jumalan Valtaistuimen käytävien salaperäisten valojen kautta,

¹² Ja pitäessäni sitä kädessäni, jostakin tuli ääni, joka sanoi: “Se on Kuninkaan miekka.” Ja sitten se jätti minut.

¹³ No niin, ihmettelin, mitä se merkitsi: “Se on Kuninkaan miekka.” Ja ajattelin: “Jos se olisi sanonut ‘Erään kuninkaan miekka’, niin olisin ehkä saattanut ymmärtää sen, mutta se sanoi: ‘Kuninkaan miekka’.” Niinpä, voi olla, etten ole ymmärtänyt tätä oikein, mutta ajattelin: “On olemassa vain yksi Kuningas, joka on Jumala. Ja Hänen miekkansa on Tämä. “Terävämpi kuin mikään kaksiteräinen miekka. “Pysykää Minussa ja Minun Sanani...” näettehän. Ja ajattelin...

¹⁴ En ymmärrä kaksintaistelusta sanaakaan, mutta parhaan ymmärrykseni mukaan yksi kaksintaistelun periaatteista on se, että terät osuvat yhteen ja lopulta te lukitsette miekkanne yhteen vihollisenne kanssa. Ja sitten tarvitaan tuon taistelevan miehen voimaa, koska hänen miekkansa osoittaa minun sydämeeni ja minun miekkani hänen sydämeensä. Mutta ne ovat lukittuneita toisiinsa, kun terät ovat ensin osuneet yhteen, ja sitten miekat ovat tulleet yhteen. Se, joka pystyy vääntämään toisen maahan, sen miekka on osuva suoraan vastustajan sydämeen. Ja niinpä se saa...

¹⁵ Vaikka Sana onkin Miekka, tarvitaan voimakas uskon käsi pitämään sitä ja tuomaan se vihollisen sydämeen. Nyt, tietämättä näitä asioita, mutta kaiken, minkä olen saanut häneltä ja minkä voin kertoa, sen olen kertonut teille. Tiedättehän, uskon, että meidän Herramme oli se, joka sanoi, että kaiken, minkä Hän oli saanut Isältä, sen Hän oli kertonut pidättämättä mitään. Ja niinpä me haluamme tehdä nuo asiat juuri sillä tavalla kuin ne tulevat. Nyt, jos te olette todella viisaita ja rukoilette, niin olen varma, että te tulette ymmärtämään jotakin hyvin pian, jotakin, josta toivon, että se paljastetaan.

¹⁶ Nyt tämä Kirja, menkäämme nyt kaikki viidenteen lukuun tässä Kirjassa, jota kutsutaan Jeesuksen Kristuksen Ilmestykseksi.

¹⁷ Nyt, huomenillalla on Ensimmäinen Sinetti. Niistä neljä ensimmäistä Sinettiä avautuvat neljän hevosen ratsastajan avulla, yksi kussakin Sinetissä, joka iskee maata. Ja sitten sen jälkeen, kun olemme päässeet niiden ohitse, maanantai, tiistai, keskiviikko, suunnilleen torstaina. Ja sen jälkeen oletan, että Viides, Kuudes ja Seitsemäs Sinetti tulevat olemaan hyvin pitkiä. Niinpä, ehkä te tulette tarvitsemaan jonkin aikaa levätäksenne sen jälkeen.

¹⁸ Aikomuksemme on aloittaa kokoukset arki-iltoina täällä kello seitsemältä, ja minä tulen olemaan puhujanlavalla tarkalleen kello puoli kahdeksan. Ja sitten ehkä pääsemme lähtemään keskiyön aikaan. Joten, minulla meni tunnin yli tänä aamuna. En tarkoittanut sitä, minä vain... Minä en tiedä milloin.

¹⁹ Koska en tiedä, mikä ensimmäinen ratsastaja on. Minä en tiedä Toista, Kolmatta, Neljättä, Viidettä, Kuudetta tai Seitsemättä Sinettiä. Tällä hetkellä

minä en tiedä niitä. Minä vain olen riippuvainen Hänestä. Niinpä siksi yritän tällä viikolla Jumalan armosta auttaa uskoen, että jos te ymmärrätte syvällisesti...

²⁰ Tiedättehän, näkyjen kohdalla te ette voi paljastaa asioita ennen kuin teillä on lupa paljastaa ne. Kuinka monta kertaa te kaikki olette kuulleet minun sanovan: “Kun menen johonkin taloon, ehkä tässä on joku hattu, ja tämä määrätty lapsi, tai niin edelleen, ei voi parantua, ennen kuin se on tässä.” Minä en voi kertoa sitä heille, enkä myöskään voi siirtää sitä sinne. Se täytyy tulla siirretyksi jollakin toisella tavalla. Jonkun täytyy ottaa se ja siirtää se, ja kaiken täytyy olla järjestyksessä. Sen jälkeen se voidaan paljastaa.

²¹ Niinpä nyt, olkaa rukouksessa. Nyt juuri, ennen kuin lähestymme Kirjaa, puhukaamme Hänelle päämme kumarrettuina.

²² Herra Jeesus, me olemme kerta kaikkiaan riittämättömiä. Me emme mitenkään yritä lähestyä tätä pyhää Kirjaa tässä kaikkein pyhimmässä hetkessä, kun sielujen määränpään on kysymyksessä, ilman että pyytäisimme Herra, että se Yksi ainoa, joka voi paljastaa tämän Kirjan, astuisi nyt esiin ja siunaisi Sinun palvelijasi heikot ponnistelut. Siunaa Sana, kun Se lähtee. Voikoon Se mennä Hengen voimassa. Ja voikoon niiden hengellinen maaperä... Ne, joilla on nälkä ja jano, voikoot he tulla tuntemaan vanhurskauden ja Jumalan tahdon. Voikoon se langeta sinne valmiiseen maaperään ja tuottaa itsensä kaltaista. Suo se Herra. Kaikki ylistys on oleva Sinun. Voikoon nälkäinen ja janoinen tänä iltana löytää ruokaa ja juomaa Sanasta. Me pyydämme sitä Jeesuksen Nimessä, kenen aikaan saamat ilmestykset ovat. Aamen.

²³ Nyt me tulemme menemään viidenteen lukuun. Tämä ei nyt ole kysymys Seitsemästä Sinetistä. Kyseessä on aukko seurakunta-ajanjaksojen ja Seitsemän Sinetin välissä.

²⁴ Siellä oli ennemminkin Ilmestyskirjan neljäs luku, joka paljasti jotakin siitä, mitä tulee tapahtumaan sen jälkeen, kun Seurakunta menee ylös. Seurakunta menee ylös Ilmestyskirjan kolmannessa luvussa eikä palaa takaisin ennen kuin vasta Ilmestyskirjan 19. luvussa, näettehän. Sen vuoksi Seurakunta välttää ahdistuksen. Tiedän, että se on vastoin lähes jokaista opettajaa, jonka kanssa olen koskaan keskustellut, mutta tarkoitukseni ei ole olla epämiellyttävä. Tarkoitan olla veljenne, mutta minun täytyy opettaa aivan niin kuin miten näen sen. Jos en tee niin, en voi saada sitä sopimaan yhteen, näettehän. Mutta meneekö se sitten ennen tai jälkeen ahdistuksen, minä kuitenkin haluan mennä ylös sen mukana. Se on pääasia.

²⁵ Niinpä me vain oletamme noita asioita, koska ilman koulutusta minä käytän esikuvia. Minä katson ja näen, mitä on ollut Vanhassa Testamentissa, joka on esikuva tai varjo Uudesta, ja sitten minulla on jonkinlainen idea siitä,

*Hän, joka ruokki väen paljouden,
Muutti veden viiniksi,*

³⁰⁷ Hän, joka sanoi: “Hän, joka uskoo Minuun, myös hän on tekevä niitä tekoja, joita minä teen.” Hän lupasi näiden asioiden tapahtuvan viimeisinä päivinä. Hän, joka sanoi nämä asiat, Hän, joka nyt näiden asioiden paljastamisen aikana sanoo: “Tule ja aterioi.” Oi, älä mene sen ohitse, veljeni.

Kumartakaamme nyt hetkeksi päämme.

³⁰⁸ Huomen illalla, Jumalan armosta, me yritämme murtaa tuon Ensimmäisen Sinetin, jos Jumala tulee murtamaan sen meille ja antaa meidän nähdä, mikä tämä ilmestys on ollut, joka on ollut kätkeytyneenä maailman perustamisesta asti.

³⁰⁹ Ennen kuin teemme niin, syntinen ystävä tai penseä seurakunnan jäsen, onko sinulla vain jäsenyys jossakin seurakunnassa, tai eikö sinulla ole jäsenyyttä? Ja jos sinulla on vain jäsenyys, sinun olisi aivan yhtä hyvä olla ilmankin sitä. Sinä tarvitset syntymää. Sinun täytyy tulla Veren tykö. Sinun täytyy tulla johonkin, joka pyyhkii synnin pois, niin ettei sitä enää muisteta.

³¹⁰ Jos et ole vielä valmistautunut kohtaamaan Karitsaa ilmassa, niin sillä vallalla, joka on annettu minulle tehtäväkseni, jonka Kaikkivaltias Jumala on antanut, ja jonka Enkeli, tuo Tulipatsas, minulle antoi, minä käsken teitä Jeesuksen Kristuksen Nimessä: älkää yrittäkö kohdata Häntä vain jonkin kerhon, maallisen seurakunnan, jäsenyyden perusteella!

³¹¹ Tulkaa, kun Välittäjä vielä, niin pitkälti kuin tiedän, on Valtaistuimella esirukoilemassa, koska on tuleva päivä, jolloin te haluaisitte tulla, eikä siellä tule olemaan mitään Välittäjää. Sillä jos me näemme sen hetken, jossa elämme, Seitsemännessä Seurakunta-ajanjaksossa, kun Jumalan salaisuudet tulevat siksi, mitä ne ovat. Kun vahvistettu Jumalan Henki näyttää kaiken sen, mitä Hän lupasi, niin kuinka paljon meillä vielä on aikaa jäljellä? Syntinen ystävä, tule.

³¹² Herra Jeesus, hetki on tulossa myöhäiseksi. Voi jopa olla myöhäisempää kuin me luulemme. Ja me olemme onnellisia, kun me näemme tämän hetken lähestyvän. Uskovaiselle se on kaikkein loistavin aika, mitä maailma koskaan on tuntenut, mutta hylkääjälle se on kaikkein surullisin aika, mitä olla voi. He eivät voineet löytää kirjaimia aakkosista muodostaakseen sanoja, jotka ilmaisivat sitä vaivaa ja murhetta, joka on edessäpäin. Ja niin ei myöskään aakkosista voida muodostaa sanoja ilmaisemaan niitä siunauksia, jotka ovat edessäpäin uskovaista varten.

³¹³ Isä, siellä voi tänä iltana olla joitain, joilla ei ole toivoa, ja he ovat älykkäitä ihmisolentoja. Ja nyt, jos Veri yhä on armoistuimella, niin astukoon Karitsa Valtaistuimelta heidän sydämiinsä tänä iltana ja paljastakoon heille,

²⁹⁹ Puhukaapa riemujuhlasta! Puhukaapa hienosta ajasta! Kun tuo Karitsa astui esiin! Näettekö, tuo Kirja on sinetöitynä jopa Taivaassa, nuo salaisuudet ovat.

³⁰⁰ Sanotaan: ”Onko minun nimeni siellä?” En tiedä. Toivon, että on. Mutta jos se on, se pantiin Kirjaan ennen maailman perustamista.

³⁰¹ Mutta ensimmäinen asia, joka edusti tuota lunastusta, oli Karitsan tulo, joka oli ollut teurastettuna maailman perustamisesta lähtien. Ja Hän otti Kirjan, (kunnia!) avasi Kirjan ja repi pois Sinetit ja lähetti sen alas maan päälle Seitsemännelle Enkelillensä, jotta se paljastettaisiin kansallensa! [Seurakuntaa iloitsee suuresti.] Siinä se on teille. Oi, mitä tapahtui? Kirkumista, huutamista, hallelujan huutamista, voidellut, voima, kunnia, julkituleminen! [Seurakunta jatkaa riemuitsemista.]

³⁰² Ja vanha Johannes, joka oli seissyt siellä ylhäällä itkien, sanoi: ”Kaikki Taivaassa, kaikki maassa ja kaikki meressä kuuli minun huutavan: ”Aamen! Siunaukset, kunnia, väkevyys ja valta Hänelle, joka elää aina ja ikuisesti.”

³⁰³ Puhukaapa onnellisesta ajasta, kun nuo Sinetit murrettiin! Johanneksen on täytynyt katsoa ja nähdä Ajan Esiripun taakse, ja hän sanoi: ”Siellä on Johannes?” Oi, oi!

³⁰⁴ Hän oli niin onnellinen. Hän sanoi: ”Kaikki Taivaassa.” Hänen on todella täytynyt huutaa, eikö vaan? ”Kaikki Taivaassa, kaikki maassa, kaikki maan alla, jokainen luotu ja kaikki muut, kuulivat minun sanovan: ”Aamen, siunaukset ja kirkkaus ja viisaus ja valta ja mahtavuus ja rikkaudet kuuluvat Hänelle. Aamen!”

³⁰⁵ Miksi? Kun tuli ilmestys siitä, että Karitsa, Lunastaja, meidän Sukulaistemme, oli tullut esiin sieltä välittäjän Valtaistuimelta ottaakseen omaisuutensa.

*Pian Karitsa tulee ottamaan Morsiamensa
että se olisi iäti rinnallaan,
kaikki taivaan joukot tulevat kokoontumaan.
Oi, se tulee olemaan loistava näky.
Kaikki pyhät tahrattomissa valkoisissa.
Ja me olemme hallitseva Jeesuksen kanssa iankaikkisesti.
Oi, 'Tule atrialle', Mestari kutsuu. (Sanassa) 'Tule atrialle'...*

³⁰⁶ Oi, se saa minut sanattomaksi.

*Tule ja aterioi, tule ja aterioi.
Voit syödä Jeesuksen pöydässä milloin vain (Nyt! Mutta lähdettyänne
sieltä ei ole ruokaa.)*

miten se on Uudessa. Kuten Nooa, joka meni arkkiin ennen ahdistusta, se on esikuva. Mutta jopa ennen kuin Nooa meni sisälle arkkiin, Eenok meni ylös, ennekuin mitään oli tapahtunut. Ja Loot oli kutsuttu ulos Sodomasta, ennekuin ahdistus, hävitys tuli. Mutta Abraham oli koko ajan sieltä ulkona, näettekö, esikuva.

²⁶ Mutta nyt tulen lukemaan siitä ensimmäiset kaksi tai kolme jaetta.

Ja minä näin hänen oikeassa kädesssä, joka istui valtaistuimella, kirjan, johon oli kirjoitettu sisälle ja takapuolelle, ja joka oli sinetöity seitsemällä sinetillä Ja minä näin väkevän enkelin julistavan suurella äänellä: Kuka on arvollinen avaamaan kirjan ja irrottamaan sen sinetit?

Ja kukaan taivaassa ja maassa ja maan alla ei ollut kykenevä avaamaan kirjaa eikä katsomaan siihen. (Millainen kirja!)

Ja minä itkin paljon, koska ketään ei ollut havaittu arvolliseksi avaamaan ja lukemaan kirjaa eikä katsomaan siihen.

²⁷ No niin, puhukaapa nyt arvottomuudesta, kukaan ei ollut arvollinen edes katsomaan siihen.

Ja yksi vanhimmista sanoi minulle: Älä itke, katso, Juudan sukukunnan Leijona, Daavidin juurivesa, on voittanut ja pystyy avaamaan kirjan ja avaamaan sen seitsemän sinettiä.

Ja minä katsoin, ja katso, valtaistuimen keskellä ja neljän olennon ja vanhinten keskellä seisoi ikään kuin teurastettu Karitsa, jolla oli seitsemän sarvea ja seitsemän silmää, jotka ovat ne seitsemän Jumalan Henkeä, jotka on lähetetty kaikkeen maahan.

Ja hän tuli ja otti kirjan hänen oikeasta kädestään, joka istui valtaistuimella.

²⁸ Me lopetamme muutamaksi hetkeksi Ilmestyskirjan viidennen luvun lukemisen luettuamme seitsemän jaetta.

²⁹ Tämä seitsemästi sinetöity Kirja on paljastettu Ilmestyskirja kymmenennen luvun Seitsemän Ukkosenjylinän aikana, nyt, jos merkitsette sen muistiin. Menkäämme Ilmestyskirjan hetkeksi kymmenenteen lukuun, niin että ymmärrätte, ennen kuin me menemme siihen. No niin, tämä tapahtuu lopun aikana, sillä kuunnelkaahan:

...ja minä näin taivaasta tulevan alas toisen mahtavan enkelin, joka oli vaatetettu pilvellä, ja hänen päänsä päällä oli sateenkaari...

³⁰ Jos haluatte panna merkille, se on Kristus, näettekö. Koska Häntä Vanhassa Testamentissa kutsuttiin Liiton Enkeliksi, ja Hän on nyt suoraan tulossa juutalaisille, sillä Seurakunta on tullut päätökseensä. Hyvä on.

...ja hänen kasvonsa olivat niin kuin aurinko ja hänen jalkansa niin kuin tulipatsaat.

³¹ Muistatteko tuota Enkeliä Ilmestyskirjan ensimmäisessä luvussa? Kyseessä on sama asia. *Enkeli* on "sanansaattaja", ja Hän on Sanansaattaja Israelille. Seurakunta on temmattu ylös, no niin, tai on aikeissa tulla ylöstemmatuksi. Hän tulee Seurakuntaansa varten. Tarkatkaa nyt.

Ja hänellä oli kädesssä avoinna pieni kirja...

³² Nyt, tässä se oli suljettuna ja sinetöitynä ja tässä se on avoinna. Se on avattuna. Tuon sinetöimisen ajan jälkeen, johon menemme tänä iltana, tuo Kirja on nyt avattuna. "Tuo pieni Kirja, joka on Hänen kädesssä, Hänen... Se oli avattuna. Oi, kuinka aurinko, kuin pilarit..." Odottakaapa hetkinen, sallikaa minun mennä takaisin tänne ja lukea se.

Ja hänellä oli kädesssä avoinna pieni kirja ja hän asetti oikean jalkansa meren päälle ja vasemman jalkansa maan päälle,

Ja hän huusi suurella äänellä, niin kuin leijona ärjyy...

³³ Me tiedämme, että Hän on Juudan sukukunnan Leijona. Täällä Hän on Karitsa, mutta tässä Hän on Leijona. Näettekö?

...ja kun hän oli huutanut, ne seitsemän ukkosenjylinää antoivat äänensä kuulua.

³⁴ No niin, Johannekselle oli annettu tehtäväksi kirjoittaa se, mitä hän näki, niinpä tuo apostoli ja profeetta otti kynänsä kirjoittaaksensa sen.

Ja kun seitsemän ukkosenjylinää olivat antaneet äänensä kuulua, minä olin kirjoittamaisillani ja kuulin äänen taivaasta sanovan minulle: Sinetöi nuo asiat, jotka seitsemän ukkosenjylinää lausuivat älkä kirjoita niitä.

³⁵ No niin. Sitä me emme tiedä. Sen tulee vielä tulla paljastetuksi, Pyhissä Kirjoituksissa ei ole sanottuna, mitä nuo ukkosenjylinät sanovat.

Ja enkeli, jonka minä näin seisovan meren päällä ja maan päällä, kohotti kätensä taivasta kohti (No niin, kuunnelkaa.)

Ja hän vannoi hänen kauttansa, joka elää aina ja iäti, joka loi taivaan ja asiat, jotka siellä ovat, ja maan ja asiat, jotka siinä ovat, ja meren ja asiat, jotka siinä ovat, että enää ei ole oleva aikaa.

³⁶ Tarkatkaa, tässä on jae, johon haluan tulla.

Ja olet tehnyt meidät meidän Jumalallemme kuninkaiksi ja papeiksi, ja me olemme hallitseva maan päällä.

²⁹³ He halusivat tulla takaisin, ja tässä he menevät takaisin ollakseen kuninkaita ja pappeja!

²⁹⁴ Kunnia Jumalalle! Minusta tuntuu tarpeeksi hyvältä puhuakseni kielillä! Katsokaa! Tarkatkaa! Käyttää siltä kuin minulla ei olisi tarpeeksi kieliä ylistääkseni Häntä niillä! Tarvitsen yhden, jota en edes tunne.

²⁹⁵ Huomatkaa nyt. "Ja minä katsoin..." Kuunnelkaa tätä.

Ja minä katsoin, ja minä kuulin monien enkelien äänen...

²⁹⁶ Kuunnelkaa tätä riemujuhlaa. Kun he näkivät Karitsan tulevan ja ottavan Lunastuksen Kirjan, nuo alttarin alla olevat sielut huusivat. Me tulemme menemään siihen. Kaikki, jokainen, vanhimmat lankesivat maahan, he vuodattivat pyhien rukoukset. Miksi? Siellä oli edustettuna Sukulainen meidän puolestamme. He lankesivat kasvoilleen ja lauloivat uutta laulua ja sanoivat: "Sinä olet arvollinen, sillä Sinut teurastettiin." Tarkatkaa, mitä tapahtui. Katsokaa näitä Enkeleitä.

Ja minä katsoin ja minä kuulin monien enkelien äänen valtaistuimen ja olentojen ja vanhinten ympärillä, ja heidän lukumääränsä oli kymmenentuhatta kertaa kymmenentuhatta, ja tuhansia kertaa tuhansia. (Whew! Huomatkaa nyt)

He sanoivat suurella äänellä: Karitsa on arvollinen, Hän, joka oli teurastettu saamaan vallan ja rikkaudet ja viisauden ja voiman ja kunnian ja kirkkauden ja siunauksen.

²⁹⁷ Mikä riemujuhla onkaan Taivaassa, kun Karitsa jättää esirukoilijan aition tullakseen tänne vaatimaan haltuunsa lunastustaan.

²⁹⁸ Tiedätekö, se teki vaikutuksen Johannekseen. Hänen on täytynyt nähdä nimensä olevan kirjoitettuna sinne. Kun nuo Sinetit murtoivat, hänen on täytynyt tulla todella onnelliseksi. Kuunnelkaa, mitä hän sanoi:

Ja jokainen luotu, joka on taivaassa ja maan päällä ja maan alla ja ne, jotka ovat meressä, ja kaikki, jotka ovat niissä, kuulin sanovan: Siunaus ja kunnia ja kirkkaus ja valta olkoon hänelle, joka istuu valtaistuimella, ja Karitsalle aina ja ikuisesti. (Aamen! Aamen! Aamen! Oi!)

Ja neljä olentoa sanoivat: Aamen, ja ne kaksikymmentä neljä vanhinta lankesivat maahan ja palvoivat häntä, joka elää aina ja ikuisesti.

Ja minä katsoin, ja, katso, valtaistuimen keskellä ja neljän olennon ja vanhinten keskellä seisoi ikään kuin teurastettu Karitsa, jolla oli seitsemän sarvea (minä tarkoitan) ja seitsemän silmää... (me juuri selitimme sen), jotka ovat ne seitsemän Jumalan Henkeä, jotka on lähetetty kaikkeen maailmaan.

²⁸⁹ Katsokaa, Seitsemän Seurakunta-ajanjaksoa, seitsemän sanansaattajaa, jotka pitivät tuon tulen palamassa. Näettekö? Hyvä on.

Ja hän tuli (Karitsa) ja otti kirjan hänen oikeasta kädestänsä, joka istui valtaistuimella.

²⁹⁰ Tarkatkaa nyt, kun Hän oli tehnyt sen, katsokaa, mitä tapahtui. Te puhutte riemujuhlasta! No niin, tämä on tarkalleen sitä, mikä tapahtuu, kun nuo Sinetit avataan. Me tulemme tuohon puolen tunnin hiljaisuuteen heti tämän jälkeen. Tarkatkaa tätä, ja me aloitamme. Me tulemme päättämään tämän ensi sunnuntai-iltana juuri tässä. Kuunnelkaa nyt tarkasti. Oletteko valmiit? Sanokaa "Aamen." [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Kuunnelkaa tarkasti, mitä tapahtui, kun Hän oli tehnyt tämän.

²⁹¹ Kun koko luomakunta huokaili, kukaan ei tiennyt, mitä tehdä, ja Johannes itki. Tässä tulee esiin Karitsa. Ja tämä Kirja oli alkuperäisen Omistajan käsissä, koska ihminen oli langennut ja kadottanut sen, eikä kukaan ihminen enää ollut kykenevä ottamaan sitä lunastaakseen maan, ei kukaan pappi tai paavi, ei kukaan, niin kuin sanoin. Mutta sitten astui esiin Karitsa! Ei Maria, ei pyhä tämä tai pyhä tuo, verinen, teurastettu Karitsa tuli esiin ja otti tuon Kirjan Hänen oikeasta kädestänsä, joka istui Valtaistuimella. Ja kun he olivat nähneet, että siellä oli Lunastaja, ja kaikki sielut alttarin alla, kun Enkelit, kun vanhimmat, kun he kaikki, olivat nähneet sen, kun se oli tapahtunut. Tässä se on tulevaisuudessa. Tänä iltana Hän on Välimies, mutta Hän on tulossa tähän. Tarkatkaa.

Ja kun hän oli ottanut kirjan, neljä olentoa ja kaksikymmentä neljä vanhinta lankesivat Karitsan eteen, heillä jokaisella oli harppu ja kultainen malja täynnä suitsutusta, jotka ovat pyhien rukoukset.

²⁹² He ovat niitä, jotka ovat alttarin alla, jotka ovat rukoilleet täällä pitkän aikaa sitten. He olivat rukoilleet lunastusta, rukoilleet ylösnousemusta, ja tässä nämä vanhimmat vuodattivat rukouksia Hänen edessään. Koska meillä on nyt edustaja! Meillä on Sukulainen Taivaassa, joka on astunut esiin esittääkseen vaatimuksensa.

Ja he lauloivat uutta laulua ja sanoivat: Sinä olet arvollinen ottamaan kirjan ja avaamaan sen sinetit, sillä sinut teurastettiin, ja sinä olet verelläsi lunastanut meidät Jumalalle (tarkatkaa) kaikista suvuista ja kielistä, kansoista ja kansakunnista,

Mutta seitsemännen enkelin äänen päivinä, kun hänen äänensä alkaa kuulua, Jumalan salaisuus tulee päätökseen, niin kuin hän on ilmoittanut palvelijoillensa profeetoille.

³⁷ Nyt, tämä seitsemästi sinetöidyn Kirjan salaisuus tullaan paljastamaan Seitsemännen Seurakunnan Enkelin Sanoman kuullessa. Kun "Seitsemännen Enkelin ääni alkaa kuulua", ja siellä on Sanomia kirjoitettuna, ja meillä on se ääninauhan ja kirjan muodossa. Nyt: "Sanoman alkaessa kuulua, tulee Jumalan salaisuus päätökseen tuona aikana." Me haluamme nyt panna merkille, ettei Jumalan salaisuuden Kirjaa paljasteta ennen kuin Seitsemännen Enkelin Sanoma on kuulunut.

³⁸ No niin, nämä yksityiskohdat tulevat olemaan tärkeitä Sineteissä, olen varma siitä, koska sen kaiken täytyy nivoutua yhteen.

³⁹ Nyt, Se on kirjoitettu salaperäisellä tavalla, koska kukaan ihminen missään ei tiedä sitä, vain ainoastaan yksin Jumala, Jeesus Kristus. No niin, mutta se on salaperäinen Kirja, Se on Lunastuksen Kirja. Me tulemme menemään siihen hetken kuluttua. Ja nyt, me tiedämme, ettei tätä Lunastuksen Kirjaa ole täysin ymmärretty. Sitä on tutkittu tarkasti kuuden seurakunta-ajanjakson aikana, mutta lopussa, kun Seitsemäs Enkeli alkaa julistaa salaisuuttaan, hän kokoaa yhteen kaikki irralliset päät, jotka näitä miehiltä ovat jääneet, ja salaisuudet tulevat alas Jumalalta Jumalan Sanana ja paljastavat koko Jumalan ilmestyksen. Silloin Jumaluus ja kaikki muu ovat tulleet selvitettyiksi. Kaikki salaisuudet, käärmee siemen ja kaikki muut tulevat olemaan paljastettuja.

⁴⁰ Nyt te näette, etten vain itse keksi sitä. Se on NÄIN SANOO HERRA. Minä luen sen teille Kirjasta. "Seitsemännen Enkelin Sanoman kuullessa Jumalan salaisuuden tulevat päättymään, ne, jotka Hänen pyhät profeettansa ovat ilmoittaneet." Profeetat ovat kirjoittaneet Sanan. Seitsemännessä Seurakunta-ajanjaksossa, viimeisessä ajanjaksossa, kaikki irtonaiset päät kautta näiden seurakunta-ajanjaksojen tullaan sitomaan yhteen.

⁴¹ Ja kun Sinetit ovat murrettu, ja salaisuus on paljastettu, tuo Enkeli, Sanansaattaja, Kristus, tulee alas ja asettaa jalkansa maan ja meren päälle, ja Hänen päällensä on sateenkaari. Muistakaa nyt, Seitsemäs Enkeli on maan päällä tämän tulemuksen aikana.

⁴² Aivan samalla tavoin kuin Johanneskin, kun hän antoi Sanomansa samaan aikaan kuin Messias tuli. Johannes tiesi, että hän tulisi näkemään Hänet, koska hän tulisi esittelemään Hänet.

⁴³ Ja me käsitämme Kirjoituksista, Malakia neljän mukaisesti, että tulee olemaan yksi sellainen kuin Johannes oli, Elia, jolle Jumalan Sana voi tulla, ja hän on Pyhän Hengen kautta paljastava kaikki Jumalan salaisuudet ja asettava ennalleen lasten uskon takaisin apostolisten isien uskoon puoleen, palauttava

takaisin kaikki nämä salaisuudet, joita on yritetty löytää kautta näiden kirkkokunnallisten vuosien. No niin, näin Sana sanoo. Minä olen vastuussa vain siitä, mitä Se sanoo, näettehän? Se on kirjoitettu, se on oikein. Se on niin.

⁴⁴ No niin, me näemme, että tämä seitsemästi sinetöity Kirja on lunastuksen salaisuus. Se on Jumalalta tullut Lunastuksen Kirja.

⁴⁵ Nyt kaikkien näiden salaisuuksien tulee olla päättyneitä, kun tämän sanansaattajan ääni kuuluu. Nyt, tässä on enkeli maan päällä, ja toinen Enkeli, mahtava Sanansaattaja, tulee alas. Katsokaahan, tämä enkeli oli maallinen enkeli, sanansaattaja. Mutta tässä tulee toinen alas Taivaasta, sateenkaari päänsä päällä, liitto, näettehän? Se voi olla vain Kristus.

⁴⁶ Aivan tarkalleen samoin kuin oli Ilmestyskirjan ensimmäisessä luvussa, kun Hän seisoi Seitsemän Kulaisen Lampunjalan keskellä sateenkaaren kanssa, joka näytti kuin jaspis- ja karneoli-kiveltä.

⁴⁷ Ja tässä Hän palaa takaisin kymmenennessä luvussa, sen tulemisen ajan jälkeen, jolloin kaikki salaisuudet tulevat päätökseen ja Sinetit tulevat murretuiksi ja julistetaan, ettei enää ole oleva aikaa. Ja hän sanoi: "Kun Seitsemännen Enkelin ääni on alkanut kuulua, silloin salaisuuksien tulee tulla päätökseen, ja on aika tuon Enkelin ilmestyä." Me olemme lähellä, jossakin. Niin se on. Huomatkaa nyt.

⁴⁸ Seitsemän Sinettiä pitävät Kirjan salaisuutta. Siihen asti kunnes olemme nähneet, mitä nuo Seitsemän Sinettiä ovat sinetöineet sisäänsä, me vain oletamme noiden asioiden suhteen. Koska on samalla tavoin, kuin sanoin teille tänä aamuna tuossa pienessä sanomassani, että Jumala kätkeytyy yksinkertaisuuteen. Te näette... Me olemme varmasti menevä koko asian ohitse, ellei sitä ehdottomasti paljasteta ja vahvisteta meille aidolla Pyhän Hengen tavalla. Ymmärrätekö? Kun profeetta nousee ja kertoo teille, että jokin asia on näin, eikä Jumala vahvista tuota asiaa, unohtakaa se. Mutta Jumalan täytyy vahvistaa jokainen pienikin yksityiskohta, ennen kuin se voi olla oikein. Niinpä Hänen lapsensa tulevat tarkkaamaan noita asioita ja olemaan varuillaan. Huomatkaa.

⁴⁹ Seitsemän Sinettiä Kirjassa, niissä on... Tuo Kirja on sinetöity näillä Seitsemällä Sinetillä. Kirja on ehdottomasti sinetöity. Näettekö? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Kirja on ehdottomasti sinetöity Kirja siihen asti, kunnes Seitsemän Sinettiä on murrettu. Se on sinetöity Seitsemällä Sinetillä. No niin, ne ovat eri asia kuin Seitsemän Ukkosenjylinää. Nämä ovat Kirjan Seitsemän Sinettiä, eikä Sinettejä tulla vapauttamaan ennen Seitsemännen Enkelin Sanomaa. Niinpä me vain oletamme, mutta aito Jumalan ilmestys tulee olemaan täydellinen tuon Sanoman kuuluessa. Se on oleva vahvistettu Totuus. Se on nyt tarkalleen se, mitä Sana on sanonut: "Salaisuus tulisi paljastetuksi."

Lunastuksen Omistuskirja. Se kaikki lepää Hänen kädesssä. Minä olen iloinen, että tunnen Hänet.

²⁷⁹ Hän vaatii silloin perintönsä, Seurakuntansa, Morsiamensa. Hän vaatii sen itsellensä.

²⁸⁰ Mitä Hän sitten tekee? Hän hävittää vastustajansa, Saatanan. Hän heittää hänet tulijärveen kaikkien niiden kanssa, jotka Saatana oli innoittanut hylkäämään Hänen lunastuksen Sanansa.

²⁸¹ Hän on nyt Kuningas. Armo on vielä Valtaistuimella. Älkää hylätkö Hänen tarjoustansa. Nuo ratsastajat tietävät tarkoin, millaisia te olette.

²⁸² No niin, Hänen vastustajansa on tuottanut Hänelle harmia kahdentuhannen vuoden ajan ja on väittänyt: "Minä voin tehdä heidän kanssaan mitä tahdon. Minulla yhä on heidät. He ovat minun. He menettivät omistusoikeutensa siellä alussa."

²⁸³ Mutta Hän on Sukulunastaja. Hän on nyt täällä taustalla esirukoilemassa. Mutta jonakin päivänä...

Hän sanoi: "Minä tulen panemaan heidät hautaan."

²⁸⁴ Mutta Hän sanoi seurakunnalle: "Minä tulen tuomaan teidät sieltä ulos, näettehän, mutta ensin Minun täytyy olla Esirukoilijana."

²⁸⁵ Nyt Hän tulee esiin, astuu ulos Iankaikkisuudesta, pois Isän Valtaistuimelta, jossa Hän on istunut Esirukoilijana. Nyt Hän tulee ollakseen Kuningas, oi, hallitakseen kaikkia kansoja rautasauvalla. Tuomio on asetettu. Oi veli, meidän Sukulunastajamme pitää käsissään sen kaiken. Niin se on. Kyllä vaan.

²⁸⁶ Mitä Hän tekee? Ottaa vastaan tuon vastustajan, Saatanan, haasteen. "He ovat nyt Minun. Minä olen nostanut heidät ylös haudasta." Ja Hän ottaa Saatanan kanssa kaikki valehtelijat ja Sanan vääristelijät ja kaikki sen kaltaiset ja hävittää heidät tulijärvessä. Se on nyt kaikki ohitse. Hän heittää heidät tulijärveen. Oi!

²⁸⁷ Tiedättekö mitä? Haluan sanoa tässä jotakin, ennen kuin me lopetamme. Ja sitten tulemme kiirehtimään. Huomatkaa, me olemme nyt päässeet seitsemänteen jakeeseen, mutta kahdeksannesta jakeesta alkaen neljääntoista asti haluan teidän panevan merkille, mitä tapahtuu.

Kaikkien Taivaassa ja kaikkien maan päällä...

²⁸⁸ Kuunnelkaa vain tätä. Sallikaa minun lukea se. Uskon, että olisi parempi, jos lukisin sen Kirjasta. Me olemme seitsemännessä jakeessa, tarkatkaa kuudetta jaetta.

²⁷⁴ Hän puhuu karjamiehen termeillä. Jos te olette koskaan olleet kokoamassa karjaa yhteen, silloin voitte nähdä sen selvästi.

*He puhuvat eräästä toisesta suuresta Omistajasta,
Eikä Hänellä ole koskaan liiaksi karjaa, niin he sanovat.
Hän järjestää aina tilaa syntistä varten,
Joka vaeltaa tuolla suoralla kapealla tiellä.*

*He sanovat, ettei Hän tule koskaan hylkäämään sinua.
Ja Hän tietää jokaisen teon ja katseen.
Turvallisuuden vuoksi meidän on parasta tulla polttomerkityiksi.
Pitää nimemme Hänen suuressa Kirjassansa.*

*Sillä he sanovat, että tulee olemaan suuri karjan kokoaminen,
Jolloin karjapaimenet kuin vahtikoirat tulevat seisomaan.
Olla tuomion ratsastajien merkitsemä. (noiden profeettojen ja
näkijöiden),
Jotka ovat paikoillaan ja tuntevat jokaisen polttomerkkin.*

²⁷⁵ Jos te koskaan olette olleet karjan kokoamisessa, te näette pomon seisomassa siellä sivulla ja ratsastajien pyörimässä siellä karjan seassa. Ratsastaja näkee oman polttomerkkinsä kulkevan ohitse ja antaa merkin pomolle. Pomo näkee sen ja nyökkää päätään. Hänen poninsa juoksee tämän vellovan karjalauman sekaan, välttelee sarvia sillä tavalla, ja erottaa oman lehmänsä ulos. Näettekö?

*He sanovat, että tulee olemaan suuri karjan kokoaminen.
Ja karjapaimenet kuin vahtikoirat tulevat seisomaan.
Se tulee olemaan tuomion ratsastajain merkitsemä.
Jotka ovat paikoillaan ja tuntevat jokaisen polttomerkkin..*

²⁷⁶ Niin hän sanoi:

*Luulen, että tulen olemaan eksynyt hieho,
Vain kuolemaan tuomittu mies, ilman polttomerkkiä (he tavallisesti
tekevät siitä soppaa)
Joka tullaan jakamaan miesjoukon kesken,
Kun noiden ratsastajien pomo kulkee ohitse.*

²⁷⁷ Näettekö kuka se on? Tuo ratsastajien Pomo! Se on Karitsa, näiden Seitsemän Sanansaattajan Pomo, jotka ovat paikoillaan ja tuntevat jokaisen polttomerkkin. Näettekö? Hum!

²⁷⁸ Huomatkaa, tässä Hän tulee, jättää Valtaistuimen Välittäjänä, teurastettuna Karitsana, tullakseen Leijonaksi, Kuninkaaksi, tuodakseen tuomiolle koko maailman, joka on hyljännyt Hänen Sanomansa. Meidän Sukulunastajamme on silloin olevan Kuningas yli kaiken. Miksi? Hänellä on

⁵⁰ Ja tämä seitsemästi sinetöity Kirja oli suljettuna tässä Ilmestyskirjan viidennessä luvussa, ja Ilmestyskirjan kymmenennessä luvussa se on avattuna.

⁵¹ Nyt me tulemme näkemään, mitä Kirja kertoo siitä, miten se tuli avatuksi. Ja sitä ei ole tehty tunnetuksi, ennen kuin Karitsa ottaa Kirjan, murtaa Sinetit ja avaa Kirjan. Karitsan täytyy ottaa Kirja.

⁵² Se on salattu. Muistakaa nyt, ei kukaan ihminen Taivaassa, ei kukaan ihminen maan päällä, paavi, piispa, kardinaali tai kuka tahansa hän onkin, voi murtaa noita Sinettejä tai paljastaa Kirjaa paitsi Karitsa. Ja me olemme tutkineet, olettaneet, kompastelleet ja ihmetelleet. Siitä syystä me kaikki olemme sellaisessa sekaannuksessa.

⁵³ Mutta jumalallisen lupauksen mukaan tämä Lunastuksen Kirja tulee olemaan Karitsan täydellisesti avaama viimeisinä päivinä, joissa me nyt elämme. Eikä se ole tehty tunnetuksi, ennen kuin Karitsa ottaa Kirjan ja murtaa Sinetit, koska muistakaa, Hän, joka istui Valtaistuimella, piti Kirjaa kädessään. Ja Karitsa tulee Hänen luoksensa, joka istuu Valtaistuimella, ja ottaa Kirjan Hänen oikeasta kädestänsä, ottaa Kirjan. Oi, se on syvää. Me haluamme ratkaista sen Pyhän Hengen avulla, jos vain voimme. Me olemme nyt riippuvaisia Hänestä. Ja me tulemme näkemään myöhemmin, että lopun aikana aika on loppunut.

⁵⁴ Yhdelläkään kirkkokunnalla ei ole oikeutta tulkita Kirjaa. Kenelläkään ihmisellä ei ole oikeutta tulkita Sitä. Karitsa tulkitsee Sen, ja Karitsa on Hän, joka puhuu Sen, ja Karitsa on tekävä Sanan tunnetuksi vahvistamalla ja tuomalla Sanan Elämään. Näettekö, tarkalleen. Huomatkaa. Ja sitä ei paljasteta...

⁵⁵ Tätä Kirjaa ei ole paljastettu ennen kuin seurakunta-ajanjaksot ja kirkkokunnalliset ajanjaksot ovat lopussa, eikä enää ole oleva aikaa. Näettekö sitä? Se paljastetaan ainoastaan sen jälkeen, kun seurakunta-ajanjaksot ja kirkkokunnalliset ajanjaksot ovat lopussa.

⁵⁶ Siksi koko asia on sellaisessa sekaotuksessa tänä iltana, näettehän? He ottavat jonkun pienen opin ja juoksevat sen kanssa toiselle puolelle ja sanovat: "Tämä on se." Toinen ottaa toisen opin ja juoksee pois toiselle puolelle ja sanoo: "Tämä on se." Ja jokainen rakentaa sen päälle kirkkokunnan, kunnes meillä on satoja kirkkokuntia. Mutta kaikessa siinä te yhä näette sekaannuksen. Ihmiset ihmettelevät: "Mikä on Totuus?" Eikö juuri sellainen olekin tämän päivän tilanne!

⁵⁷ Mutta sitten Hän lupasi, että kun aika on loppunut, tulisi kuulumaan Seitsemännen Enkelin ääni, ja silloin, tuona aikana, Kirja tulisi paljastamaan.

⁵⁸ Minä en nyt sano, etteivät nuo ihmiset siellä aikaisemmin ole pelastuneet.

⁵⁹ Mutta oli salaisuuksia, joita he eivät voineet ymmärtää! Kuinka Jumala voisi olla kolme ja kuitenkin on Yksi! Kuinka Kirjoitukset voisivat sanoa: “Kastakaa Isän, Pojan ja Pyhän Hengen Nimessä” ja sitten kääntyä ympäri ja sanoa: “Kastakaa Jeesuksen Nimessä.” Näettekö? Oi, on niin monia asioita. Kuinka Eeva söi omenan ja aiheutti koko maailman tuhoutumisen. Kuinka nämä asiat voivat olla? Mutta on luvattu, että nuo salaisuudet tullaan paljastamaan lopun aikana.

⁶⁰ Nuo pienet irtonaiset päät, jotka... Kun nämä suuret sotaurhot tulivat näyttämölle, sellaiset kuin Irenaeus, Pyhä Martin, Polykarpus ja muut, Luther, Wesley ja kaikki nämä. Kuinka ne tulivat näyttämölle ja elivät vain tarpeeksi pitkään tuodakseen jonkin verran valoa ja antaakseen sen loistaa, mutta he jättivät monia asioita pimeyteen. Sitten tuli mukaan helluntailaisajanjakso, samoin kuin Lutherinkin ajanjakso, ja he menivät ohitse. Mutta silti, alkää sanoko, etteivätkö ne olleet oikein. Ne olivat. Mutta oli irtonaisia päitä, joita ei voitu selittää, koska Sinettejä ei ollut murrettu paljastamaan täysin sitä, mistä nämä asiat ovat. Näettekö?

⁶¹ Mutta sitten viimeisen ajanjakson aikana kaikki nämä salaisuudet tulevat ratkaistuiksi ja tullaan antamaan ihmisille, ja Karitsa tulee avaamaan ja paljastamaan Sinetit Seurakunnalle, ja sen jälkeen ei ole enää oleva aikaa. Näettekö? Kuinka ihmeellistä. Kirja on sitten Lunastuksen Kirja juutalaisille... Se jatkuu eteenpäin...

⁶² Ja me tulemme puhumaan myöhemmin siitä, kuinka nuo sata neljäkymmentäneljä tuhatta on tuotu sisälle ja niin edespäin. Hyvä on, he ovat juutalaisia.

⁶³ Nyt, Paavali. Lukekaamme nyt hiukan. Otan joitakin näistä Kirjoituksista ja uskon, että meidän tulisi lukea ne. Menkäämme nyt kaikki... Paavali Efesolaiskirjeen ensimmäisessä luvussa.

⁶⁴ Näen, että monet kirjoittavat. Heillä on Kirjansa ja he kirjoittavat raamatunpaikkoja muistiin ja merkitsevät ne Raamattuihinsa. Niinpä se on hienoa. Haluan teidän tekevän niin ja sitten kotiin mentyänne tutkivan sitä, näettekö. Ja jos te itse tutkitte sitä, silloin te tulette ymmärtämään sen paremmin. Vain tutkikaa sitä ja pyytäkää Jumalaa auttamaan teitä, että te ymmärtäisitte.

⁶⁵ Lukekaamme nyt eräs Kirjoitus, joka minulla on kirjoitettuna tänne. Efesolaiskirje 1:13 ja 14.

²⁶⁶ Sinetit oli murrettu. Miksi? Jotta paljastettaisiin nämä totuudet viimeisessä Seurakunta-ajanjaksossa. Miksi? Karitsa mursi Sinetit ja paljasti ne Seurakunnallensa voidakseen koota alamaisansa, Hänen Morsiamensa, Kuningaskuntaansa varten. Näettekö? Oi, Hän haluaa nyt tuoda alamaisansa luoksensa.

²⁶⁷ Mistä on kyse? Ulos maan tomusta, meren pohjasta, ulos kuopista ja kaikkialta ja joka paikasta, ulos pimeiltä seuduilta, ulos paratiisista, missä tahansa he saattavatkin olla. Hän tulee kutsumaan, ja he ovat tuleva vastaamaan. Aamen! Aamen! [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Hän tulee kutsumaan, ja he ovat tuleva vastaamaan.

²⁶⁸ Hän tulee saadakseen alamaisansa. Hän paljasti salaisuutensa, ja he näkivät sen; Ja aikaa ei enää ole tuolla hetkellä. Aika on lopussa: se on päättynyt. Hyvä on.

²⁶⁹ Hän jättää Valtaistuimen, toimimisen Välittäjänä, teurastettuna Karitsana, ollakseen Leijona, Kuningas, tuodakseen tuomiolle maailman, joka oli hylännyt Hänen Sanomansa. Hän ei ole nyt Välimiehenä.

²⁷⁰ Muistakaa nyt Vanhan Testamentin opetus. Kun Veri meni pois armoistuimelta, mikä se oli? Tuomioistuin.

²⁷¹ Ja kun teurastettu Karitsa astui esiin Iankaikkisuudesta, Isän Valtaistuimelta, ja otti oikeutensa, silloin se oli tuomioistuin! Silloin Hän ei enää ole Karitsa vaan Leijona, Kuningas! Ja Hän kutsuu Kuningatartaan tulemaan ja seisomaan vierellensä.

²⁷² “Ettekö te tiedä, että pyhät ovat tuleva tuomitseva maan?” Daniel sanoi, että tuomio oli asetettu, ja kirjat oli avattu, ja kymmenentuhatta kertaa kymmenentuhatta palveli Häntä. Kuningas ja Kuningatar. Ja sitten avattiin toinen Kirja, joka oli Elämän Kirja. Se on seurakuntaa varten. Ja Kuningatar ja Kuningas seisovat siellä.

²⁷³ Niin kuin tuossa karjapaimenen mietiskelyssä sanottiin:

*Viime yönä maatessani preerialla,
Minä tuijotin taivaan tähtiin,
Ja ihmettelin josko koskaan karjapaimen,
Voisi ajelehtia tuohon suloiseen olotilaan.*

*Siellä on tie tuonne kirkkaaseen onnelliseen seutuun,
Mutta siellä polulla on hämää, niin he sanovat.
Mutta tuo leveä tie, joka johtaa kadotukseen,
On viitoitettu ja loimuava koko matkan.*

He puhuvat erästä toisesta suuresta Omistajasta.

yhdessä heidän kanssaan kohtaamaan Hänet ilmassa. Hän tulee vaatimaan! Hän tulee nyt esiin vaatiakseen omaisuutensa.

²⁵⁷ Tarkatkaa! Katsokaa tätä! Oi, Hän mursi Sinetit, paljasti salaisuudet. Paljasti ne kenelle? Viimeiselle seurakunta-ajanjaksolle, ainoalle elossa olevalle. He kaikki muut nukkuvat.

²⁵⁸ Hän sanoi: “Jos Hän tulee ensimmäisellä vartiolla, toisella vartiolla, kolmannella vartiolla, ja niin edelleen, seitsemänteen vartioon asti.” Seitsemännellä vartiolla kuului huuto: “Katso Ylkä tulee.”

²⁵⁹ Silloin nukkuvat neitsyet, nimelliset seurakunnat, sanoivat: “Tiedätkö mitä? Minä uskon, että minä haluaisin Pyhän Hengen.” Oletteko te panneet merkkeille presbyteerejä ja episkopaaleja? Kuulitteko sanomani Phoenixissa noille miehille, jotka kirjoittivat tuossa Kristittyjen Liikemiesten Voice-lehdessä: “Mikä on vikana tämän kirjoittajalla, kun hän sanoo: ‘Pyhä Isä se-jase.’” Kun Raamattu sanoo, ettei ketään miestä tule kutsua “Isäksi”. He nukkuvat heidän kanssaan. Se on syynä siihen. Ja kun he tulevat ja sanovat: “Kyllä, me uskomme.”

²⁶⁰ Eräs nainen juuri äskettäin soitti eräälle toiselle naiselle ja sanoi: “Sinähän tiedät, että minä olen episkopaali. Minä puhuin kielillä yhtenä päivänä. Uskon, että olen saanut Pyhän Hengen, mutta, shhh, älä kerro sitä kenellekään.” Minä epäilen kovasti sitä. Te olette voineet puhua kielillä, mutta jos te sytytätte ihmisen tuleen, niin kuinka hän voisi istua hiljaa? Niin ei voida tehdä.

²⁶¹ Voitteko kuvitella Pietarin, Jaakobin, Johanneksen ja heidän muiden siellä yläsalissa sanoneen: “Oi, meillä on Pyhä Henki, mutta ehkä meidän nyt on parasta olla vaiti sen suhteen.” Veli, ikkunoista ja ovista he menivät kadulle ja toimivat kuin joukko humalaisia. Se on todellinen Pyhä Henki.

²⁶² Mutta katsokaahan, tuo nukkova neitsyt ei kuitenkaan saa mitään. Niin on. Ja muistakaa, sillä aikaa kun he menivät ostaakseen öljyä, niin muistakaa, että Kirjoitukset eivät sano heidän saaneen sitä.

²⁶³ Mutta heidän ollessaan ostamassa, yrittäessään saada sitä, kuului huuto. Mitä tapahtui? Kaikki nuo neitsyet, jotka nukkuivat, nousivat ylös, puhdistivat lamppunsa ja menivät hääaterialle. Onko se oikein? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”]

²⁶⁴ Ja he loput jäivät ahdistuksen aikaan, oikein, “itkien, valittaen ja hampaitaan kiristellen.” Siinä on kyse seurakunnasta, ei Morsiamesta, vaan seurakunnasta.

²⁶⁵ Morsian meni sisälle. On suuri ero seurakunnan ja Morsiamen välillä. Kyllä vaan. Morsian meni hääaterialle. Oi, huomata nyt. [Veli Branham lyö kätensä yhteen.]

Johon te myös luotitte, sen jälkeen kun te kuulitte totuuden sanan, pelastuksenne evankeliumin, jossa te myös, sen jälkeen kun olitte uskoneet, sinetöitiin tuolla pyhällä lupauksen Hengellä.

Joka on meidän perintömme vakuutena ostetun omaisuuden lunastukseen asti, hänen kirkkautensa kiitokseksi.

⁶⁶ Nyt, kun meillä on Kirjoitukset avattuna, ottakaamme... Katsokaahan, itse Pyhä Henki on tässä Sinetti. Pyhä Henki on itsessään Sinetti. Ja mitä Sinetti merkitsee? Päätettyä työtä. Pyhä Henki on Sinetti yksilön kohdalla. Ja tuon yksilön kohdalla, kun hän saa Pyhän Hengen, hänen voihkintansa aika on ohitse, koska kyseessä on päätetty työ.

⁶⁷ Niin kuin silloin kun minulla oli tapana työskennellä rautatieyhtiölle, ja me lastasimme tavaravaunuja säilykepurkeilla, jotka tulivat säilyketehtaalta. Mutta ennen kuin tuo vaunu voitiin sinetöidä, tarkastaja tuli katsomaan, oliko tuo vaunu asianmukaisesti lastattu. Jos ei niin ollut, niin ensimmäisellä kerralla, kun vaunut kolahtaisivat yhteen, lasti hajoaisi ja rikkoisi säilykepurkit, ja tuo rautatieyhtiö olisi vastuussa siitä. Ja tuo tarkastaja koetteli kaiken nähdäkseen, oliko se asianmukaisesti paikallaan. Jos niin ei ollut, hän ei hyväksynyt tuota vaunua, ja silloin meidän täytyi pakata se uudestaan, kunnes tuo tarkastaja oli siihen tyytyväinen. Sitten kun tarkastaja on tyytyväinen, hän sulkee oven. Tarkastaja sulkee oven. Ja tarkastajaa asettaa siihen sinetin, eikä kukaan voi sen jälkeen murtaa tuota sinettiä, ennen kuin se saapuu määräpaikkaansa.

⁶⁸ Niin Pyhä Henki on toiminut. Näettekö? Hän kulkee ja Hän tarkastaa... Siksi teillä ei voi olla näitä asioita ja... Te sanotte: “Minä puhuin kielillä ja minä huusin ja minä tanssin Hengessä.” Sillä ei ole mitään tekemistä sen kanssa. Pyhä Henki tarkastaa henkilön, kunnes Hän on täysin tyytyväinen ja tietää, millaisia he ovat.

⁶⁹ Sitten heidät on sinetöity Iankaikkiseen määräpaikkaansa. Ei ole mitään, mikä voisi koskaan murtaa tuota Sinettiä. Raamattu sanoo, kirjoittakaa se muistiin, Efesolaiskirje 4:30: “Ja älkää murehduttako Jumalan Pyhää Henkeä, jolla teidät on sinetöity lunastuksen päivään saakka.” Pitäkää mielessänne nyt tuo sana, “lunastus”, siihen päivään saakka, jolloin tuo Lunastuksen Kirja on paljastettu, ja Lunastaja tulee vaatimaan omaisuuttaan. Mikään ei voi murtaa Sitä. Älkää murehduttako Sitä. Tehkää sitä, mikä miellyttää Jumalaa, sillä Kirja on nyt sinetöity, ja teidät on sinetöity. Pyhä Henki itsessään on Sinetti.

⁷⁰ Sinetti merkitsee... Olen ottanut nämä sanat sanakirjasta. *Sinetti* merkitsee “päätettyä työtä”. Ja kun tuo Seitsemäs Sinetti on murrettu, Jumalan salaisuus, joka on sinetöitynä näissä salaperäisissä sineteissä, on päättynyt, kun tuo Sinetti on murrettu. Silloin on paljastettu se, mitä sen sisäpuolella on.

⁷¹ Joku voi ihmetellä, mitä tuon rautatievaunun sisällä on. Te sanotte: “Sen pitäisi olla sitä-ja-sitä. Siellä pitäisi olla...” Hän vain olettaa. Mutta kun sinetti on murrettu ja ovi on avattu, silloin me näemme sinne sisälle ja näemme tarkalleen, mitä siellä on.

Näettekö sitä? Ja se tullaan tekemään vain lopunaikana.

⁷² Toinen asia, jota sinetti merkitsee, on “omistusoikeus”. Sinetti on merkki, joka osoittaa omistusoikeuden. Kun teidät on ostettu Jeesuksen Kristuksen Verellä ja sinetöity Pyhällä Hengellä, te ette enää kuulu maailmalle tai millekään, mikä kuuluu maailmaan. Teidät omistaa Jumala.

⁷³ Toinen asia, mitä sinetti on, se on “turvallisuus, varmuus”. Sinetti merkitsee sitä, että te olette turvattuja. Nyt te, jotka ette usko iankaikkiseen varmuuteen, en tiedä, miten teidän on, mutta sinetti merkitsee turvallisuutta sen määräpaikkaan asti. Voi sitä, joka yrittää murtaa tuota sinettiä! Ja Pyhän Hengen Sinettiä ei voida murtaa.

⁷⁴ Te olette kuulleet minun sanovan, kuinka ihmiset sanovat: “Perkele sai minut tekemään sen.” Ei, ei, perkele ei tehnyt sitä. Teitä vain ei ollut sinetöity sisälle, koska, kun teidät on sinetöity sisälle, hänet on sinetöity ulos. No niin, te menitte hänen tykönsä. Hän ei voinut päästä teidän tykönsä, koska ainoa tapa, miten hän voi päästä teidän tykönsä, on tulla saman prosessin kautta kuin tekin olette tulleet. Hänen täytyisi olla pelastunut, pyhitetty ja täytetty Pyhällä Hengellä, ja silloin hän olisi teidän veljenne. Niinpä te näetthuomaatte, ettei hän tehnyt niin, ei, ei. Te vain menitte rajalle asti ja käännysitte takaisin himoiten maailman asioita. Te ette koskaan menneet kokonaan ylitse Kaanaaseen. Katsokaahan, Jordanin ylittäminen merkitsee kuolemista itselleen. Näettekö?

⁷⁵ Huomatkaa nyt. Tämä Kirja on sinetöity, ja te olette sinetöidyt Kirjan kanssa lunastuksen päivään saakka.

⁷⁶ Sitten Roomalaiskirje 8:22 ja 23. Ottakaamme se ja me tulemme saamaan taustaa tälle, ja uskon, että me tulemme ymmärtämään sen vähän paremmin, jos jokainen lukee sen itse. Annan teille muutamia Kirjoituksia tässä, niin että me voimme katsoa niitä, kun ilta on vielä nuori. No niin, Roomalaiskirje kuusi alkaen jakeesta 22:

Sillä me tiedämme, että koko luomakunta yhdessä voihtii ja on synnytystuskissa tähän asti.

Eikä vain ne, vaan myös me, joilla on Hengen ensihedelmät, me itsekin huokaamme sisimmässämme odottaessamme lapseksiottamista, meidän ruumiimme lunastamista.

²⁴⁹ Nyt, oi, koko luomakunta on nyt Hänen kädesssä, ja koko lunastuksen suunnitelma on sinetöity Seitsemällä salaperäisellä Sinetillä tässä Kirjassa, jonka Hän otti. Tarkatkaa nyt! Ja Hän yksin voi paljastaa Sen kenelle Hän vain tahtoo sen paljastaa. Hänellä on se kädesssä, näettehän. Nyt Hän lupasi, että se tulisi tapahtumaan tuona aikana, sillä se on sinetöity Seitsemällä salaisuuden Sinetillä, tämä Lunastuksen Kirja. Nyt tarkatkaa. Nyt kun...

²⁵⁰ Ystävät, kerroin teille päästäväni teidät lähtemään kello puoli yhdeksän, mutta olen heittänyt pois kolme tai neljä sivua tästä, jotta pääsisin tähän. Niinpä, olen valmis yhdeksän jälkeen, niin että voitte tulla takaisin huomenna.

²⁵¹ Mutta nyt, tässä seitsenkertaisesti sinetöidyssä Lunastuksen Kirjassa, jonka Karitsa otti itsellensä, joka oli ainoa, joka pystyi tekemään sen. Hän otti sen Hänen oikeasta kädestänsä, joka istui Valtaistuimella. Nyt Hän tulee vaatimaan lunastustaan, vaatimaan oikeuksiansa, vaatimaan minulle ja teille sitä, minkä Hän lunasti meille. Näettekö? Takaisin kaikkeen siihen, minkä Adam kadotti Eedenin Puutarhassa. Hän on lunastanut meidät takaisin siihen.

²⁵² Nyt Karitsalla on Kirja kädesssä, ja me olemme valmiina pyytämään Hänen armoaan ja laupeuttaan, jotta Hän avaisi meille tämän seitsemästi sinetöidyn Kirjan, jotta me voisimme katsoa hiukan Ajan Esiripun toiselle puolelle. Oi, niin! Huomatkaa, kun Hän otti Kirjan, sinetöidyn Omistuskirjan, pitääkää se nyt mielessänne, ja mursi salaisuuksien Sinetit paljastaakseen ne, palauttaakseen heidät luoksensa, kaikki lunastetut alamaisensa.

²⁵³ Nyt kun me pääsemme Sineteissä kohdalla, me tulemme menemään takaisin sinne ja tulemme katsomaan noita sieluja alttarin alla, jotka huutavat: “Herra, kuinka kauan, kuinka kauan?”

²⁵⁴ Ja tässä Hän on Välimiehenä alttarilla: “Vain vähän vielä pidempään, koska siellä on muitakin, joiden täytyy kärsiä, samalla tavalla kuin tekin olette kärsineet.”

²⁵⁵ Mutta nyt Hän tulee pois sieltä tässä viimeisessä Sinetissä. Hän ei ole enää Välistäjä, nyt Hän on Kuningas. Ja mitä Hän tekee? Jos Hän on Kuningas, Hänellä täytyy olla alamaisia, ja Hänen alamaisensa ovat ne, jotka Hän lunasti, eivätkä he voi tulla, ennen kuin Hän ottaa lunastusoikeudet. Ja nyt Hän kävelee pois Välimiehen paikalta, kun kuolema pani meidät hautaan, ja Hän tulee esiin oikeuksien kanssa. Aamen!

²⁵⁶ Ja ne, jotka ovat elossa ja jäävät Hänen tulemuksensa, eivät ole pääsevää ennen niitä, jotka nukkuvat, sillä Jumalan pasuuna on soiva tuon viimeisen Pasuunan kuullessa, kun viimeinen Sinetti on murrettu, ja kun Seitsemäs Enkeli on puhunut Sanomansa. Viimeinen Pasuuna on soiva, ja Kristuksessa kuolleet heräävät, ja meidät, jotka olemme elossa ja jäljellä, temmataan

²⁴³ Oi, kuka odottaa minua siellä tänä iltana? Kuka on tuo Yksi, Seurakunta, joka odottaa siellä? Kuka muu voisi siellä odottaa teitä kuin tuo Sukulunastaja? Oi, kuinka ylevä teko.

²⁴⁴ No niin, Hänellä on lunastuksen Omistuskirja. Hänellä on se kädesssänsä. Välisty työ on nyt tehty. Hänellä on se nyt kädesssänsä. Muistakaa, se on ollut koko ajan Jumalan kädessä, mutta nyt se on Karitsan Kädessä. Tarkatkaa nyt, koko luomakunnan Lunastuksen Omistuskirja on Hänen kädesssänsä, ja Hän on tullut vaatimaan sitä takaisin ihmiskunnalle. Ei vaatimaan sitä takaisin Enkeleille, vaan vaatimaan sen takaisin ihmisille, joille se oli annettu, ja tekemään heidät jälleen Jumalan pojiksi ja tyttäreiksi. Tuomaan se takaisin Eedenin Puutarhaan, kaikkeen siihen, mitä he kadottivat, koko luomakunnan, puut, eläinten elämän, kaiken muu. Oi!

²⁴⁵ Eikö se saa teistä tuntumaan hyvältä? Whew! [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Ajattelin olevani väsynyt, mutta nyt en ole. Joskus ajattelen tulevani liian vanhaksi saarnaamaan, ja sitten kun näen jotakin sen kaltaista, ajattelen olevani nuori mies. Se tekee jotakin teille, näettehän.

²⁴⁶ Sillä minä tiedän, että siellä on joku odottamassa minua. Siellä on Joku, joka maksoi hinnan, jota minä en voinut maksaa. Hän teki sen minun puolestani, Charlie. Hän teki sen sinun puolestasi. Hän teki sen koko ihmiskunnan puolesta. Ja nyt Hän astuu esiin vaatimaan lunastamiaan oikeuksia. Vaatiakseen sitä kenelle? Ei itsellensä, vaan meille. Hän on yksi meistä. Hän on meidän sukulaisemme. Oi! Hän on minun Veljeni. Hän on minun Pelastajani. Hän on minun Jumalani. Hän on minun Sukulunastajani. Hän on kaikkeni. Sillä mitä minä olin ilman Häntä, tai mitä minä voisin olla ilman Häntä? Niinpä Hän on kaikkeni ja Hän seisoo siellä meidän sukulaisena. Hän on ollut välittämässä meidän puolestamme tähän aikaan asti ja nyt Hän astuu esiin ja ottaa tuon Lunastuksen Kirjan vaatiakseen oikeuksiansa, kaiken sen, mitä Hän teki puolestamme.

²⁴⁷ He kuolevat. Jeesus sanoi: "Joka uskoo Minuun, vaikka hän olisi kuollut, on hän kuitenkin elävä." "Kuka tahansa, joka elää ja uskoo Minuun, ei koskaan kuole." "Joka syö Minun lihani ja juo Minun Vereni, hänellä on Iankaikkinen Elämä, ja Minä nostan hänet ylös viimeisenä päivänä."

²⁴⁸ Ei ole väliä sillä, nukkuuko hän pois ensimmäisellä, toisella, kolmannella, neljännellä, viidennellä, kuudennella tai seitsemännellä vartiolla. Mitä tulee tapahtumaan? Jumalan pasuuna on soiva, ja tuo viimeinen pasuuna tulee soimaan samaan aikaan, kun viimeinen enkeli puhuu Sanomansa, ja viimeinen Sinetti on avattu, ja tuo viimeinen pasuuna tulee soimaan, ja Lunastaja tulee esiin ja ottaa haltuunsa lunastamansa omaisuuden, tuon verellä pestyn Seurakunnan.

⁷⁷ Oi! Eikö se saa meistä vanhemmista tuntumaan hyvältä? Sen pitäisi saada meistä kaikista tuntumaan hyvältä, kun me odotamme tätä hetkeä. Me ymmärrämme, että tämä tulee tapahtumaan ensimmäisessä ylösnousemuksessa. Katsokaahan, luonto huokaa; me huokaamme, kaikki huokaavat, koska me käsitämme, ettei jokin ole oikein. Ja ainoa tapa, miten te voitte huokailla ja odottaa sitä, on se, että sisälle on tullut uusi elämä, joka puhuu uudesta maailmasta.

⁷⁸ Kuten oli vaimoni kanssa, kun äskettäin menimme supermarkettiin. Me löysimme hyvin oudon asian, naisen, jolla oli yllään leninki, ja se oli niin outoa. Lähes kukaan heistä ei käytä leninkejä, näettehän. Jostain syystä he ovat unohtavia, ja menevät ulos ilman niitä. He ovat tahallaan unohtavia.

⁷⁹ Niinpä sitten Meda sanoi minulle: "Bill, miksi on niin?"

⁸⁰ "Oi", minä sanoin, "se vain on kansakunnan henki." Ja minä sanoin: "Kun menette Saksaan, heillä on siellä määrätty henki. Menkää Suomeen, ja heillä on kansallinen henkensä. Tulkaa Amerikkaan, ja meillä on kansallinen henkemme."

⁸¹ Meidän kansallishenkemme on kujeilu ja vitsailu. Tiedätkö miksi? Meidät on perustettu apostolien opille. Meidät on perustettu suurten miesten johtajuudelle, sellaisten kuin Washington, Lincoln, mutta me olemme siirtyneet pois tuolta perustukselta, ja me tiedämme, että se on vain ollut tulossa. Me tiedämme, että atomipommeihin on kirjoitettu meidän nimemme. Me tiedämme, että edessämme odottaa orjuus. Ei ole mitään tarvetta, että yritätte pettää itseänne.

⁸² Se muistuttaa minua joistakin näistä koomikoista, jotka kertovat näitä vitsejä, ja siitä, mitä naiset ja miehet tekevät yhdessä. Se muistuttaa minua pienestä pojasta, joka kulki hautausmaan läpi vihellellä ja yrittäen saada itsensä uskomaan, ettei hän pelkää. Varmasti hän on peloissaan. Hän ei petä ketään, siksi hän viheltelee. Hän yrittää kertoa, ettei ole peloissaan, vaikka hän onkin sitä.

⁸³ Se on vikana tänään. Mutta oi, kuinka siunattu toivo se onkaan uskovaiselle, joka kohotetuin käsin odottaa lunastuksen lähestymistä, kun hän näkee näiden asioiden ilmaantuvan näkyville. Se on suurta aikaa uskovaiselle.

⁸⁴ Nyt nämä asiat, tämä huokailu meidän ruumiissamme. Oletteko koskaan panneet merkille puuta, miten se taistelee elämänsä puolesta? Se haluaa elää. Ja pankaa merkille, miten joku eläin kuollessaan kamppailee. Te huomaatte sen ihmisissä, kaikessa. Luonto huokailee. Me sisimmässämme huokailemme. Me tiedämme, että jokin on vialla. Me näemme näistä jakeista, että sekä ihminen että maa on kadottanut jonkin. Luomakunta kokonaisuudessaan on kadottanut jonkin, sillä me näemme tästä innoitetusta Sanasta, että se huokailee jostakin

syystä. Te ette huokaile, ellei siihen ole jokin syy. Niin kuin puhuin tuosta musteesta. Se on jotakin varten.

⁸⁵ Samalla tavoin on, kun rukoillaan sairaan puolesta. Ennen kuin te olette löytäneet aiheuttajan... Minä tunnen parannuskeinon, mutta minun täytyy löytää aiheuttaja. Siksi näyt ovat niin tarpeellisia ja luvattuja. Se paljastaa sydämen salaisuuden. Se kertoo henkilölle, missä on tehty virhe, ja mitä tulisi tehdä. Ei ole väliä sillä, kuinka paljon lääkettä otetaan, kuinka paljon öljyä kaadetaan heidän päällensä, tai kuinka äänekkäästi joku voi huutaa ylitsenne. Jos siellä on jotakin väärää, hän tulee pysymään juuri siellä. Minä sanoin "hän", se tarkoittaa Saatanaa.

⁸⁶ Katsokaahan, tänään, niin kehittyneitä kuin me olemmekin lääketieteessä, me emme kuitenkaan vielä tiedä mitään näistä asioista. Te sanotte: "Hänellä on syöpä." No niin, sitä se ei ole. Sitä vain kutsutaan sillä nimellä. Se on lääketieteellinen nimi, syöpä. Sillä ei ole mitään tekemistä sen kanssa, mikä se on. Se on vain nimi, jolla me kutsumme sitä. Me vain kutsumme sitä syövän nimellä. Mutta mikä se todella on? Hajottakaa se alkutekijöihinsä, niin se on perkele.

⁸⁷ Nyt, kun me sanomme "synti", niin me vain kutsumme sitä synniksi. Hajottakaa se alkutekijöihinsä. Mitä on synti? Monet ihmiset sanovat: "Ryypääminen, aviorikos." Ei, ei, ne ovat synnin tuntomerkkejä. Synti saa aikaa sitä, mutta todellinen synti on epäusko. Ne ovat vain nimiä, joilla sitä kutsutaan. Jos te olette uskovainen, te ette tee noita asioita. Mutta ei ole väliä sillä, kuinka pyhäksi te yritätte tehdä itsenne ja kuinka uskonnollinen te yritätte olla, jos te teette noita asioita, silloin te olette uskomaton. Niin se on Kirjoitusten mukaista.

⁸⁸ Nyt jokin on kadoksissa, ja se huokailee. Se yrittää päästä takaisin alkuperäiseen tilaansa.

⁸⁹ Voitteko kuvitella kuinka joku, joka on pudonnut johonkin syvään kuoppaan jossakin, ponnistelee, kiipeää, yrittää? Hänen täytyisi jollakin tavalla päästä ulos tästä kuopasta. He eivät ole alkuperäisessä tilassaan ja he huutavat mielettömästi ja raapivat kuopan seiniä ja pitävät jos jonkinlaista melua. He huokailevat, koska he tahtovat päästä takaisin alkuperäiseen tilaansa.

⁹⁰ Ja kun henkilöön on iskenyt jokin tauti, kivut, tuskat, ja erään kerran heidän kohdallaan ei ollut niin, mutta silloin he huokailevat. Miksi? Heidän tilansa ei ole oikein, jokin on vialla, ja he huokailevat yrittäen päästä takaisin siihen tilaan, jossa he olivat, kun he olivat terveitä.

⁹¹ Ja kun luonto ja ihmiset, kuten Raamattu sanoo, huokailevat, se osoittaa, että he eivät ole siinä tilassa, jossa heidän tulisi olla. He ovat langenneet pois jostakin. Kenenkään ei nyt tarvitse tukita sitä meille, sillä tietenkin me

²³⁷ "Seitsemän silmää." *Silmät* merkitsevät "näkemistä". *Näkeminen* merkitsee "profeettoja, näkijöitä". Tällä Karitsalla oli seitsemän sarvea, ja jokaisella sarvella oli silmä, seitsemän silmää. Mitä se merkitsee? Karitsaa ja Hänen Morsiantansa. Seitsemässä Seurakunta-ajanjaksossa astui esiin seitsemän profeettaa, seitsemän näkijää, seitsemän silmää. Niinpä tuon viimeisen täytyy olla näkijä. [Veli Branham koputtaa saarnastuolia kaksi kertaa, kun hän sanoo "näkiä".] Hyvä on.

²³⁸ Huomatkaa. Hän ei ole mikään eläin. Hän otti Kirjan Hänen oikeasta kädestänsä, joka istui Valtaistuimella. Kuka se oli? Omistaja, alkuperäinen Omistaja, jolla oli Lunastuksen Kirja oikeassa kädessään, eikä Hän ollut mikään Enkeli, ei mikään enkeliolento. Kukaan toinen ei voinut ottaa tuota paikkaa. Ja_ tämä verinen Karitsa astui esiin ja otti Kirjan Hänen kädestänsä. Mistä oli kysymys? Veli, tämä on kaikkein ylevin asia Kirjoituksissa. Teko, jota ei Enkeli eikä mikään muukaan voinut tehdä, ja sitten Karitsa tuli ja otti sen Hänen oikeasta kädestänsä, joka istui Valtaistuimella.

²³⁹ Mitä se merkitsee? Nyt se kuuluu Karitsalle. Aamen. Jumalan laki vaati sitä. Hän on tuo Yksi, joka pitää sitä hallussaan. Jumalan laki vaati Sukulunastajaa, ja Karitsa tuli esiin pitäen sitä: "Minä olen heidän Sukulaisensa! Minä olen heidän Lunastajansa! Ja nyt olen ollut esirukoillut heidän puolestansa ja nyt olen tullut vaatimaan heidän oikeuksiansa heitä varten." Aamen! Aamen! "Minä olen tullut vaatimaan oikeuksia. Sillä heillä oli oikeus kaikkeen siihen, mikä kadotettiin lankeemuksessa, ja Minä olen maksanut hinnan."

²⁴⁰ Oi, veli! Whew! Eikö se saakin teistä sisältä tuntumaan uskonnolliselta? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] "Ei hyvillä teoilla, joita olemme tehneet, vaan Hänen armostansa."

²⁴¹ Oi, odottakaapa hetki. Nuo vanhimmat ja kaikki siellä alkoivat heitellä kruunujaan, ja kuuluisuudet alkoivat painua maahan.

Ei yksikään, ei yksikään voinut tehdä sitä.

²⁴² Ja Hän kävelee suoraan Jumalan eteen ja ottaa Kirjan Hänen oikeasta kädestänsä ja vaati oikeuksiansa. "Minä kuolin heidän puolestansa. Minä olen heidän Sukulunastajansa. Minä olen Välimies. Minun Vereni vuodatettiin. Minä tulin ihmiseksi ja tein sen saadakseni tuon Seurakunnan jälleen takaisin, sen, jonka ennalta näin ennen maailman perustamista. Minä olen tarkoittanut sen niin. Olen puhunut, että Se tulisi olemaan siellä. Ja kukaan ei ollut kykenevä ottamaan sitä, mutta Minä menin alas ja tein sen itse. Minä olen heidän sukulaisensa!" Ja Hän ottaa Kirjan. Aamen!

²³¹ “Seitsemän sarvea” merkitsevät seitsemän seurakuntaa, näettehän, Seitsemää Seurakunta-ajanjaksoa, koska se tarkoitti Karitsan suojelusta. Hän suojeli oikeuksiansa maan päällä Jumalan sitä suojelemaan lähettämän ihmisryhmän avulla. Näettekö, se oli tuo Karitsan sarvi.

²³² “Seitsemän silmää” ovat Seitsemän Seurakunta-ajanjakson seitsemän sanansaattajaa, seitsemän silmää, seitsemän näkijää.

²³³ Haluaisitteko kirjoittaa muistiin joitakin Kirjoituksia? Menkäämme siihen. Mitä olette mieltä, onko teillä niin paljon aikaa? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Hyvä on, menkäämme hetkeksi Sakarian kirjaan ja lukekaamme tästä jotakin.

²³⁴ Minä en halua pitää teitä liian pitkään näiden asioiden kanssa, mutta kuitenkin, minä en halua, että te jätte ilman tätä. Mikä olisi tärkeämpää kuin tämä? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Kyllä. Mikä olisi... [Joku seurakunnasta sanoo: “Veli Branham.”] Mitä? [“Sitä ei voida mitata.”] Kenellekkään ei mikään ole tärkeämpää kuin Iankaikkinen Elämä, ja meidän täytyy ottaa tämä nyt ja olla varmoja siitä, että me käsitämme sen. Hyvä on. Hyvä on.

²³⁵ Nyt me haluamme lukea Sakarian kolmannelta luvulta. Me tulemme ottamaan nämä symbolit tässä, jos olen kirjoittanut raamatunpaikat oikein. Se yksinkertaisesti sai minut huutamaan, kun osuin tähän tänään iltapäivällä, joten en tiedä, onko se minulla oikein vai ei. Toivon että on. Sakaria kolme. Katsokaamme onko... Minulla on kirjoitettuna täällä kahdeksankymmentäyhdeksän, mutta sen täytyy olla kahdeksan ja yhdeksän. Hyvä on, tiedän, ettei se voi olla kahdeksankymmentäyhdeksän. Sakaria kirjan kolmas luku ja jakeet kahdeksan ja yhdeksän.

Kuule nyt, oi Joosua, ylipappi, sinä ja sinun toverisi, jotka istuvat edessäsi, sillä he ovat miehiä joita ihmetellään, sillä, katso, minä tulen tuomaan esiin palvelijani, Vesan (Kristuksen).

Sillä katso se on kivi, jonka minä olen laskenut Joosuan eteen. Siihen yhteen kiveen (kiveen) päin on oleva seitsemän silmää (seitsemän silmää), katso, minä tulen kaivertamaan sen kaiverruksen, sanoo sotajoukkojen HERRA, ja minä tulen ottamaan pois tuon maan vääryyden yhden päivän aikana.

²³⁶ No niin, ottakaamme nyt Sakaria 4:10. Kuunnelkaa.

Sillä kuka halveksii pienten asioiden päivää (Jumala yksinkertaisuudessa, näettekö)? Sillä he ovat iloitseva ja näkevä luotilangan Serubbaabelin kädessä noiden seitsemän kanssa, he ovat HERRAN silmät, jotka kulkevat edes takaisin kautta koko maan.

tiedämme, että he olivat langenneet pois Iankaikkisesta Elämästä. He kadottivat vaatimuksensa Iankaikkiseen Elämään Adamin ja Eevan lankeemuksen takia, kun he lankesivat Iankaikkisesta Elämästä kuolemaan Eedenin Puutarhassa ja toivat koko luonnon mukanaan kuolemaan.

⁹² Puut ja eläimet eivät koskaan kuolleet ennen Adamin lankeemusta. Ja on vain yksi asia, joka ei voi kuolla, ja se on Jumala, koska Hän on Iankaikkinen. Ja se on ainoa tapa, miten me voimme välttyä kuolemasta: meillä täytyy olla iankaikkinen Elämä itsessämme voidaksemme olla Jumalan poikia ja tyttäriä.

⁹³ Mutta kun me kuolimme synnin takia, niin kuin sanoin Sanomassa tänä aamuna, ja myimme esikoisoikeutemme ja ylitimme tämän kuilun. Nyt me olemme Jumalan ulottumattomissa tällä puolella kuilua. Nyt tietenkin, kun Adam lankesi kuolemaan, hän aiheutti kuoleman koko luomakunnalle.

⁹⁴ Hänelle oli annettu vapaa moraalinen valinta. Se oli annettu heille aivan samalla tavoin kuin meillekin, jotta voisimme tehdä valintamme. Adam ja Eeva alussa, siellä heidän edessään oli oikea ja väärä puu, ja tuo sama puu on jokaisen meidän edessämme. Katsokaahan, Jumala ei tee sitä Adamin tai Eevan tähden... Te sanotte: “Se on heidän vikansa.” Ei, nyt ei ole niin. Se on teidän vikanne. Te ette voi panna sitä nyt Adamin niskoille. Teidän täytyy ottaa se itsenne ylle, koska oikea ja väärä on asetettu teidän eteenne. Me olemme samalla perustalla kuin Adam ja Eeva.

⁹⁵ Mutta katsokaahan, kun me olemme lunastettuja, me emme enää halua omaa valintaamme, vaan me haluamme Hänen valintansa. Näettekö? Näettekö?

⁹⁶ Nyt Adam ja Eeva halusivat oman valintansa. He tahtoivat nähdä, millaista oli omata viisautta. Niinpä he kokeilivat sitä, ja se aiheutti kuoleman.

⁹⁷ Nyt kun ihminen on lunastettu, hän ei enää välitä mistään oppiarvoista. Hän ei enää välitä maailman asioista, maailman viisaudesta. Hän ei halua itsellensä minkäänlaista valintaa. Kristus on ollut hänen valintansa, ja siinä kaikki, hänet on lunastettu. Hän ei enää halua johtaa itseänsä. Hän ei halua kenenkään sanovan itsellensä, minne mennä ja mitä tehdä. Hän vain odottaa ja löytää Tekijänsä valinnan. Silloin hän menee Tekijänsä Nimessä, kun Tekijä käskee hänen mennä.

⁹⁸ Mutta ihminen, joka etsii viisautta, haluaa tietää: “Tämä seurakunta on erittäin hyvä, mutta he maksavat minulle enemmän täällä toisessa, joten menen sinne.” Näettekö? Katsokaa, se on viisautta.

⁹⁹ Nyt kun Adam teki syntiä, kun hän kuunteli vaimonsa järkeilyä, sen sijaan että olisi pitänyt kiinni Jumalan Sanasta. No niin, se sai Adamin tekemään syntiä. Hänen vaimonsa järkeili Saatanan kanssa ja sitten hän toi sen tuotteen Adamille, ja Adam päästi irti Sanasta ja myi itsensä sille.

¹⁰⁰ Hän kadotti myös perintönsä, kun hän kadotti yhteytensä ja oikeuden Elämään. Muistakaa: “Sinä päivänä, jona te syötte siitä, te kuolate.” Ja kun hän kadotti Elämänsä, hän kadotti myös perintönsä elämässä, koska hänellä oli täydellisesti korkein valta maan yli. Hän oli maan jumala. Jumala on kaikkeuden Jumala, kaikkialla. Mutta Hänen pojallansa oli tämä maa omassa hallinnassaan. Hän pystyi puhumaan, hän pystyi nimittämään, hän pystyi tekemään mitä hän tahtoi. Mutta kun hän teki niin, hän kadotti perintönsä.

¹⁰¹ No niin, Adam olisi voinut sanoa: “Siirtyköön tämä vuori tästä tuonne”, ja se olisi tehnyt niin. Adam olisi voinut sanoa: “Nouskoon tämä puu tästä ja tulkoon istutetuksi tänne”, ja se olisi tehnyt niin, näettehän, sillä hänellä oli täydellinen, ylin hallintovalta, pienempänä jumalana, Jumalan, meidän Isämme, alaisuudessa, koska hän oli Jumalan poika.

¹⁰² Voisimmepa nyt pysähtyä tässä hetkeksi ja todella saarnata? Oi, jos sitten Veri on puhdistanut sen takaisin, niin miten sen kanssa on nyt? Katsokaa, mitä tuo Jumalan Poika, toinen Adam, teki? Ja Hän sanoi: “Niitä tekoja, joita Minä teen, myös te olette tekevä.” Näettekö?

¹⁰³ Adam kadotti perintönsä, maan. Se siirtyi hänen käsistään hänelle, jolle hän sen myi, Saatanalle. Hän vaihtoi uskonsa Jumalaan Saatanan järkeilyyn. Sen vuoksi kaiken sen, mikä kuului hänelle, iankaikkisen Elämän, oikeutensa Elämänpuuhun, oikeutensa maahan, joka kuului hänelle, hän menetti kaiken sen Saatanan käsiin. Hän siirsi sen käsistään Saatanalle. Sen vuoksi se nyt on niin saastunut. Adamin siemen on hävittänyt sen perinnön, joka Adamilla olisi pitänyt olla, se tarkoittaa maata. Se on totta. Näettekö? Adamin siemen on tehnyt niin.

¹⁰⁴ Pysähdyin Tucsonin lähellä, jossa asun. Keskustelin erään henkilön kanssa siellä vuorella ja katselin alas. Minä sanoin: “Millaista sinä ajattelet olleen 300 vuotta sitten, kun papago-intiaanien tullessa tänne vaimoineen ja lapsineen ja elivät rauhassa. Silloin ei ollut lainkaan aviorikoksia, viskiä, uhkapelejä, ei mitään sellaista heidän keskuudessaan. He elivät puhtaasti. Ja kojootit tulivat joenuomaa pitkin Tucsoniin ja ulvoivat. Ja kaktukset kukkivat ympäri joenpenkkaa. Ja Jehova katseli sitä ja Hänen on täytynyt hymyillä. Mutta sitten tuli valkoinen mies, ja mitä hän on tehnyt? Hän kaivoi ylös kaktukset, hän on saastuttanut maan olutpurkeilla ja viskipulloilla, hän on pilannut kansan moraalin. Ainoa tapa, miten hän voitti intiaanit, oli se, että tappoi heiltä heidän ruokansa, buffalot.

¹⁰⁵ Kun luin Tombstonessa, jossa tässä eräänä päivänä olin museossa, minä näin siellä kuvan Geronimosta. Ja monet teistä voivat ajatella, että Geronimo oli kapinallinen, mutta minulle hän oli aito amerikkalainen. Hän taisteli vain sen puolesta, mikä oli oikein, Jumala oli antanut hänelle heimon, maan ja paikan missä elää. Minä en syytä häntä. Ja kun valkoiset sotilaat tulivat, he

²²³ Näettekö: “Aika ei enää ole oleva.” Ilmestyskirja 10:6. “Ei ole enää oleva aikaa.”

²²⁴ Huomatkaa, tällä Karitsalla on seitsemän sarvea. Huomasitteko sitä? “Jolla oli seitsemän sarvea.” Me olemme juuri käyneet sen lävitse. Sarvet eläimellä merkitsevät voimaa. Ja huomatkaa, Hän ei ollut mikään eläin, koska Hän otti Kirjan Hänen oikeasta kädestä, joka istui Valtaistuimella. Näettekö? Huomatkaa. Oi!

²²⁵ Uskon, että minulla oli se kirjoitettuna johonkin. Oi, Sinettien murtaminen, omistuskirja vapauttaminen ja Sanoman antaminen viimeiselle enkelille, ja Hän ottaa kuninkaallisen asemansa tehdäkseen sen, kun Hän nyt astuu esiin.

Tarkatkaa nyt, kun Hän astuu esiin: “Nämä seitsemän sarvea.”

²²⁶ Kun Johannes katsoi Sitä, kun hän näki tämän Karitsan, näytti siltä kuin Se olisi ollut teurastettu, verinen. Ja Hän tuli iankaikkisuudesta ja lakkasi olemasta Välittäjänä.

²²⁷ Silloin rukoilkaa Mariaa niin paljon kuin te tahdotte! “Taivaassa eikä maassa ei ollut ketään, ei yhtään henkilöä, ei olentoa, kukaan muu ei voinut ottaa sitä.” Johannes itki sitä. Oi, katolilainen ystävä, etkö voi nähdä sitä? Älä rukoile jotakin kuollutta henkilöä.

²²⁸ Karitsa on ainoa Välittäjä, näethän? Hän oli tuo Yksi, joka astui esiin. Ja mitä Hän nyt teki? Hän on ollut täällä taka-alalla välittämässä, kunnes Hänen Verensä on sovittanut jokaisen henkilön, ja Karitsa tietää, mitä on kirjoitettuna tuossa Kirjassa. Niinpä Hän tiesi ennen maailman perustamista, että heidän nimensä olivat siellä, joten Hän viipyi siellä suorittamassa välittäjän työtään, kunnes jokainen, joka oli pantu Kirjaan, oli lunastettu ja saatettu päätökseen, ja nyt Hän kävelee sieltä pois. Hän on tehnyt sukulunastajan työnsä. Te tiedätte, mikä tuon sukulaislunastajan työ oli. Se oli vanhinten edessä todistaminen. Muistatteko, kun Booas potkaisi pois kenkensä ja niin edespäin? Hän on nyt tehnyt kaiken tämän.

²²⁹ Nyt Hän tulee ottaakseen Morsiamensa. Aamen! Hän tulee nyt Kuninkaana. Hän etsii Kuningatartaan. Aamen! Tässä Kirjassa on tuo koko salaisuus, käärittynä ympäri noissa Seitsemässä Sinetissä. Oi, veli! Seitsemän Sinettiä, jotka odottavat, että Hän tulisi. Pankaa merkille.

²³⁰ Ottakaamme nyt nämä symbolit. Kello on noin yhdeksän. Meillä on vielä kolme tuntia aikaa tai enemmänkin. Saatana sanoo minulle jatkuvasti, että nuo ihmiset alkavat väsyä, ja luulen, että he ovatkin, mutta ottakaamme tämä joka tapauksessa.

näettehän? Niin Hän sanoo täällä. Kaikki salaisuudet sisältyvät näihin Seitsemään Sinettiin.

²¹⁵ Ja nyt Karitsa tulee esiin ja lakkaa olemasta Välttäjänä Jumalan ja ihmisten välillä. Hänestä tulee Leijona. Hän ottaa Kirjan. Se on Hänen oikeutensa. Jumala piti sitä salaisuutta, mutta nyt Karitsa tulee.

²¹⁶ Kukaan ei voinut ottaa Kirjaa. Se on yhä Jumalan käsissä. Ei mikään paavi, pappi tai mikä hän saattaakin olla, he eivät voi ottaa Kirjaa. Seitsemää Sinettiä ei ole paljastettu. Näettekö?

²¹⁷ Mutta kun Välttäjä, kun Hänen työnsä Välttäjänä on tehty, Hän astuu esiin. Ja Johannes... Tuo vanhin sanoi: "Hän on Leijona." Ja Hän tulee esiin. Ja tarkatkaa nyt Häntä. Oi! Näettekö? Hän astuu esiin, Hän astuu esiin ottaakseen Kirjan (nyt tarkatkaa) ja paljastaakseen Jumalan salaisuudet, joita toiset ovat vain arvailleet kaikkien näiden kirkkokunnallisten ajanjaksojen aikana.

²¹⁸ Näettekö, silloin Seitsemäs Enkeli. Jos tämä salaisuuksien Kirja on Jumalan Sana, silloin Seitsemännen Enkelin täytyy olla profeetta, jotta Jumalan Sana voisi tulla hänelle. Eivät papit, paavit tai mitkään muut voi saada sitä. Sana ei tule sellaisille. Jumalan Sana tulee aina vain profeetalle. Malakia 4 lupasi profeetan. Ja kun hän astuisi esiin, tulisi hän ottamaan Jumalan salaisuudet, kun seurakunta olisi niin sekaisin kaikissa näissä kirkkokunnissa, ja hän palauttaisi ennalleen lasten uskon takaisin isien puoleen. Ja sen jälkeen olisi tuomio iskevä maailmaa, ja maa tulitaisiin polttamaan; ja vanhurskaat kävelisivät pahojen tuhkien päällä Tuhattuotisvaltakunnassa.

²¹⁹ Ymmärrätekö sen nyt? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Hyvä on.

²²⁰ Muut ovat arvailleet sen suhteen kirkkokunnallisessa ajanjaksossa. Mutta katsokaahan, hänen täytyy olla tämä mies, seitsemäs enkeli... Ilmestyskirjan kymmenennen luvun ensimmäisen ja neljännen jakeen Seitsemäs Enkeli... Seitsemännelle Enkelille tullaan antamaan kaikki Jumalan salaisuudet, ja hän päättää kaikki salaisuudet, jotka on jätetty pois kautta kirkkokunnallisten ajanjaksojen.

²²¹ No niin, te voitte nähdä, miksi en lyö kirkkokunnissa olevia veljiäni. Kyseessä on tuo kirkkokuntajärjestelmä! Ei ole mitään tarvetta, että he olisivat yrittäneet tietää sitä, koska sitä ei voitu paljastaa. Se on Sanan mukaisesta. He olettivat sen suhteen, uskoivat, että se olisi siellä, ja uskossa he vaelsivat sen mukaan, mutta nyt se on todistettavasti vahvistettu. Aamen! Oi, millainen Kirjoitus!

²²² Tarkatkaa nyt. Silloin Hän, Karitsa, on ottava Kuninkaallisen asemansa, kun Hänen pyhänsä tulevat kruunatakseen Hänet Herrain Herraksi ja Kuningasten Kuninkaaksi. Ymmärrätekö?

ottivat pakolla haltuunsa maan ja tappoivat heitä kuin kärpäsiä. Ja siellä oli alkuperäinen kuva Geronimon lääkintäpaikasta tai hänen sairaalastaan. Se oli kaksi tai kolme huopaa levitettyä pensaiden ylle. Ja siellä olivat nuo haavoittuneet, todelliset, aidot amerikkalaiset, intiaanit jotka taistelivat Jumalan heille antamien oikeuksiensa puolesta. Ja siellä seisoivat Geronimo lapsi käsivarrellaan ja katseli omia vertavuotavia sutureitaan, jotka makasivat siellä kuolemassa ilman mitään penisilliiniä tai muuta keinoa auttaa heitä, aitoja, Jumalan antamia amerikkalaisin. Kutsuteko te sitten häntä kapinalliseksi? Minä kutsun häntä herrasmieheksi!

¹⁰⁶ Cochise ei olisi koskaan antautunut. Hän oli vanha mies. Mutta Amerikan siellä asemissa ollut armeija lähti ja alkoi tappaa buffaloita. Sharpe keksi buffalokiväärin, ja he jäljestivät sinne huviretkiä. He ampuivat niitä junan matkustajavaunujen ikkunoista ja sanoivat. "Minulla oli tänään hyvä päivä, ammuin neljäkymmentä." Neljäkymmentä buffaloa se olisi riittänyt kokonaisuudelle intiaaniheimolle kahdeksi vuodeksi tai enemmäksi! Mitä he tekivät niiden kanssa? Antoivat niiden maata siellä erämaassa.. Haju ja raadot täyttivät maan, kojeoteilla oli ruokaa.

¹⁰⁷ Kun intiaanit tappoivat buffalon, kyseessä oli uskonnollinen seremonia. Hän käytti sen sorkat, teki niistä astioita. He söivät sen lihan, jopa suolistossa olevan lihan. He ottivat sen lihan ja kuivattivat sen auringossa. Sen nahka kuivattiin ja siitä tehtiin vaatteita ja telttoja. Mitään ei...

¹⁰⁸ Mutta kun valkoinen mies tuli, valkoinen mies on kapinallinen! Hän on roisto! Hän tuli ja tappoi buffalot ja ajoi intiaanit sieltä ulos näännyttämällä heidät nälkään.

¹⁰⁹ Kuka tahansa todellinen mies taistelisi Jumalan antamien oikeuksiensa puolesta. Se, mitä he tekivät Amerikan intiaaneille, on tahra Amerikan lipussa. Loppujen lopuksi, maa kuului hänelle.

¹¹⁰ Mitä te ajattelisitte jos Japani tai Venäjä tulisi ja sanoisi: "Painukaa ulos täältä. Lähtekää pois täältä." ja he tekisivät lapsillemme, niin kuin me teimme noille intiaaneille? Mutta muistakaa, me olemme kylväneet, ja nyt me tulemme niittämään. Se on Jumalan laki, tiedättehän. On kylvämisen aika, ja sitten on korjuun aika. Minun mielestäni se on hyvin paha asia. Kyllä.

¹¹¹ Nyt, mitä on tapahtunut? Adamin saastunut siemen on saastuttanut ja hävittänyt täydellisesti maan. Tiedätekö, että Raamattu sanoo niin? Ja koska hän, Adamin saastunut siemen, on tehnyt sen, Jumala tulee hävittämään heidät. Haluatteko lukea sen? Katsokaamme sitä. Olen kirjoittanut sen tänne muistiin. Menkäämme Ilmestyskirjan yhdenteentoista lukuun niin tulemme näkemään sen. Ottakaa Ilmestyskirjan yhdestoista luku, niin tulemme näkemään, mitä

Jumala sanoo niistä, jotka hävittävät maan. Ensimmäinen luku, ja ottakaamme 18. jae. Uskon, että se on Ilmestyskirja 11:18. Tässä se on.

Ja kansat olivat vihaisia, ja sinun vihasi on tullut... (Tarkatkaa nyt Jumalan vihaa.) ...ja on tullut aika tuomita kuolleet, ja että sinä palkkion palvelijoillesi profeetoille ja pyhille ja niille, jotka pelkäävät sinun nimeäsi, pienille ja suurille, ja hävittäisit heidät, jotka hävittävät maan.

¹¹² Mitä heille tulee tapahtumaan? He tulevat niittämään, mitä ovat kylväneet. Varmasti. Kun te näette synnin kaikkialla kaduilla! Kuinka monta aviorikosta tullaan tänä sunnuntai-iltana tekemään tässä kaupungissa? Kuinka moni nainen tulee rikkomaan avio-liittolupauksensa tässä maankolossa täällä, jota kutsutaan Jeffersonvilleksi? Kuinka monia aborttitapauksia te luulette, että Chicagossa rekisteröidään kolmenkymmenen päivän aikana? Se on jotakin kahdenkymmenenviiden ja kolmenkymmenen tuhannen välillä kuukaudessa ja lisäksi ne, joista ei ilmoiteta. Kuinka paljon viskiä juodaan Chicagon kaupungissa? Mitä te ajattelette tapahtuvan Los Angelesissa yhden yön aikana? Kuinka monta kertaa on Herran Nimi lausuttu turhaan Jeffersonvillessä? Onko se parempi nyt vai oliko se parempi silloin, kun George Rogers Clark tuli virtaa alas tukkilautalla? Te näette, että me olemme ehdottomasti saastuttaneet maan saastaisuudellamme, ja Jumala tulee hävittämään ne, jotka hävittävät maailman. Jumala sanoo niin.

¹¹³ Olen aina ajatellut, että syvällä sisimmässäni on jotakin, jonka takia minusta tuntuu hyvältä nousta vuorille ja katsoa sitä sellaisena, kuin Jumala on sen valmistanut.

¹¹⁴ Minä vihaan Floridaa, missä heillä on noita keinotekoisia palmupuita. Ja, oi pojat, minä mieluummin katselen krokotiiliä, joka erämaassa heiluttaa häntäänsä kuin kaikkea tätä keinotekoisia ja näitä asioita, joita he tekevät Hollywoodissa ja kaikkea tätä loisteliaisuutta ja humalaisten joukkoa. Ja, oi, minä vain ajattelen: “Jonakin päivänä! Jonakin päivänä!” Kyllä.

¹¹⁵ Mutta muistakaa, Raamattu kertoo meille Matteuksen viidennessä luvussa, että nöyrät perivät maan. Kyllä vaan. Nöyrät tulevat perimään maan. Jeesus sanoi: “Siunattuja ovat nöyrät”, yksinkertaiset, jotka eivät yritä olla jotakin suurta. “He perivät maan.” Jeesus sanoi niin. Nyt he ovat saastuttaneet sen, ja Jumala tulee hävittämään heidät, mutta nöyrät tulevat perimään maan, sen jälkeen kun se on puhdistettu.

¹¹⁶ Nyt, oi! Nyt, tuo menetetty omistuskirja on nyt alkuperäisen Omistajan, Kaikkivaltiaan Jumalan, käsissä. Tuo omistuskirja maahan ja iankaikkiseen Elämään, kun Adam menetti sen, Saatana ei silloin voinut ottaa sitä likaisiin käsiinsä, joten se meni takaisin alkuperäiselle omistajalle, itse Jumalalle. Me

²⁰⁷ Mikä tahansa, joka on tapettu, on verinen, tiedättehän. Jos sen kaula on leikattu poikki, on se yltä päältä veressä.

²⁰⁸ Tässä tuli Karitsa, joka oli teurastettu, ja Hän astui esiin, oi, (miksi?), asettaakseen vaatimuksensa lunastamansa suhteen. Aamen! Oi., eikö teistä tunnukin siltä kuin haluaisitte mennä johonkin nurkkaan istumaan ja itkemään hetkeksi? Tässä tuli Karitsa, joka oli yhä verinen. Johannes ei ollut siellä nähnyt mitään. Kaikki kuuluisuudet seisoivat siellä ympärillä, mutta kukaan heistä ei voinut tehdä sitä. Niinpä tässä tuli nyt Karitsa. Hänen esirukoilijan päivänsä, välittäjänä olemisen päivät olivat nyt ohitse. Odottakaahan, kunnes pääsemme Sinetteihin.

²⁰⁹ Silloin tämä Enkeli on seisova siellä. Odottakaahan, kunnes pääsemme Sinetteihin. “Ja aikaa ei enää ole oleva.” Niin se on. Tuo puolen tunnin hiljaisuus. Tarkatkaa, mitä tapahtuu tuon puolen tunnin hiljaisuuden aikana, kun otamme Seitsemännen Sinetin ensi sunnuntai-iltana, jos Herra suo.

²¹⁰ Hän tulee nyt esiin (miksi?) ottaakseen omaisuutensa. Oi, Hän astuu esiin vaatimaan omaisuuttaan. Hän oli tehnyt sukulunastajan työn. Hän oli tullut alas, tullut ihmiseksi, kuollut. Hän oli tehnyt sukulunastajan työn, mutta ei ollut vielä vaatinut lunastustaan. Nyt Hän tulee näyttämölle vaatiakseen oikeuksiansa, (tarkatkaa mitä tapahtuu), sitä, minkä puolesta Hänet tapettiin. Sillä Hän oli tullut ihmisen sukulaiseksi kuollakseen hänen puolestaan ja lunastaakseen hänet. Mutta tuo vanhin oli oikeassa, kun hän sanoi, että Hän oli Leijona, näettekö? Tuo vanhin kutsui Häntä “leijonaksi”, koska Hän oli ollut Karitsa. Välittäjä, verinen Karitsa, mutta nyt Hän tulee esiin Leijonana. Hänen välittäjänpäivänsä ovat ohitse.

²¹¹ “Se, joka on saastainen, olkoon yhä saastainen. Se, joka on vanhurskas, olkoon yhä vanhurskas. Se, joka on pyhä, pyhittyköön edelleen.” Asia on saatettu päätökseen. Oi veli, entä sitten? Mitä sitten?

²¹² Ja muistakaa, se tapahtuu Seitsemännen Seurakunta-ajanjakson aikana, ja Jumalan salaisuudet tullaan avaamaan. Olkaa nyt todella tarkkaavaisia. Tämä on jotakin, joka teidän täytyy ymmärtää. No niin. Hän oli ollut tekemässä välittäjän työtään, esirukoilemassa uskovaisen puolesta. Kahdentuhannen vuoden ajan Hän on ollut siellä taustalla Karitsana. Nyt Hän astuu esiin Iankaikkisuudesta ottaakseen Omistuskirjan ja murtaakseen Sinetit ja paljastaakseen salaisuudet. Milloin se tapahtuu? Lopun aikana.

²¹³ Käsitätekö te sitä? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Hyvä on, menkäämme sitten eteenpäin.

²¹⁴ Nyt, Hän murtaa Sinetit ja vapauttaa kaikki salaisuudet heille, Seitsemännelle Enkelille, jonka Sanoma on paljastava kaikki Jumalan salaisuudet. Jumalan salaisuudet lepäävät näissä Seitsemässä Sinetissä,

¹⁹⁸ Ja oi Jumala! Toivon, että Hän on siellä tänä iltana? Jokaisen syntisen puolesta on teurastettu karitsa. Kuinka voisi Jehova nähdä mitään muuta kuin tuon verisen Karitsan, joka seisoo siellä?

¹⁹⁹ Ja tämä Karitsa tuli nyt näkyviin ja oli ikään kuin teurastettu. Huomatkaa, Hän tuli Isän Valtaistuimelta. Oi, ajatelkaa sitä. Mistä Hän astui esiin tähän näkyyn? Hän tuli Kirkkaudesta, missä Hän istuu Jumalan oikealla kädellä. Hän astui esiin Johanneksen luo Kirkkaudesta.

²⁰⁰ Oi, eikö olisikin ihmeellinen asia, jos me voisimme tänä iltana asettaa syrjään synnilliset ajatuksemme tarpeeksi pitkäksi aikaa voidaksemme vastaanottaa Hänet, jos Hän tänä iltana tulisi koko matkan Kirkkaudesta tehdäkseen itsensä tunnetuksi kelle tahansa teistä!

²⁰¹ Karitsa astuu esiin Kirkkaudesta oltuaan välittäjänä, hyvä on, vaatiakseen nyt sen, minkä on lunastanut. Muistakaa, Hän oli ollut Välittäjän tehtävässä täällä taka-alalla. Mutta muistakaa, nämä Sinetit ovat valmiina avattaviksi, ja Karitsa tuli Jumalan pyhäköstä ja astui esiin.

²⁰² Odottakaahan, kun tulemme tänne ja otamme tuon puolen tunnin hiljaisuuden. Pyhäkö on tullut savua täyteen. Enää ei ole olemassa esirukoilijaa. Uhri on jättänyt istuimen. Se on muuttunut tuomioistuimeksi. Sen päällä ei ole enää Verta, sillä Veren peittävä Karitsa on jättänyt sen. Älkää odottako tuohon aikaan asti. Muistatteko Vanhassa Testamentissa? Niin kauan kuin veri ei ollut armoistuimella, se oli tuomioistuin, mutta niin kauan kuin veri oli siellä, se oli olemassa armo. [Veli Branham koputtaa saarnastuoliin viisi kertaa.] Mutta kun Karitsa käveli pois, niin oltiin lopussa.

²⁰³ Mikä Hän on ollut? Hän on ollut Välittäjä. Ei joku toinen henkilö! Sanokaa minulle silloin, miten Maria voisi olla esirukoilija. Mitä Maria voisi tarjota? Mitä Pyhä Franciscus, Pyhä Cecilia tai kuka muu tahansa inhimillinen olento voisi tarjota? Johannes ei koskaan nähnyt, kuinka tuhat pyhää astui esiin välittäjänpaikalta. Hän näki Karitsan, Karitsan, joka oli teurastettu, verinen. Minä en välitä siitä, kuinka monta pyhää on tapettu, he olivat kaikki ansainneet sen, jokainen heistä. Aivan niin kuin tuo pahantekijä sanoi ristillä: "Me olemme tehneet syntiä ja ansainneet tämän, mutta tämä mies ei ole tehnyt mitään pahaa." Hän oli ainoa mies, joka oli arvollinen.

²⁰⁴ Tässä Hän tulee ulos välittäjän aitiostaan. Mitä varten Hän nyt tulee? Tarkatkaa nyt Häntä. Oi, oi, oi, oi! [Veli Branham lyö käsiänsä yhteen kolme kertaa.]

²⁰⁵ Johannes itki. Missä se kaikki nyt olisi? Mitä tulisi tapahtumaan?

²⁰⁶ Sanottiin: "Älä itke, Johannes, tässä tulee Leijona. Hän on Se, joka voitti." Kun hän katsoi, tässä tuli verinen, tapettu Karitsa.

tulemme näkemään sen hetken kuluttua, kuinka Hän istuu siellä Valtaistuimella tämä omistuskirja kädessään. Oi, se saa minusta tuntumaan uskonnolliselta! Iankaikkisen Elämän omistuskirja, aineellistuma, omistuskirja Iankaikkiseen Elämään. Kun Adam menetti sen, kun hän vaihtoi uskon viisauteen, se meni takaisin alkuperäisen omistajan, Kaikkivaltiaan Jumalan, käsiin. Kuinka suuri asia!

¹¹⁷ Hyvä on, se odottaa. Mitä se tekee? Jumalan käsissä se odottaa lunastuksen vaatimuksia. Hän valmisti lunastuksen tien. Hän valmisti tien takaisin, ja jonakin päivänä Lunastaja on ottava sen takaisin. Näettekö, mihin me nyt olemme tulossa? Tarkatkaamme nyt tätä valtaistuimella istuvaa. Hyvä on. Se on odottamassa lunastusvaatimuksia, sen lunastusta.

¹¹⁸ Mikä on tämä Lunastuksen Kirja, tämä omistuskirja, aineellistunut omistuskirja? Te sanotte: "Aineellistuma?" Mitä "aineellistuma" merkitsee? Se merkitsee sitä, että se on palautettu koko matkan takaisin sen alkuun. Aivan niin kuin tuo pieni mustepisara tänä aamuna, kun se osui tuohon valkaisuaineeseen, se palasi koko matkan takaisin alkuunsa. Ja kun synti on tunnustettu, ja se on pudonnut Jeesuksen Kristuksen Vereen, oi, se aineellistuu, menee suoraan jälleen takaisin Luojan luo. Teistä tulee Jumalan poika. Tämä aineellistunut omistuskirja on nyt Kaikkivaltiaan käsissä.

¹¹⁹ Sen lunastaminen merkitsee kaikkea laillista omistusoikeutta kaikkeen siihen, minkä Adam ja Eeva kadottivat. Mitä sen tulisi tehdä uudestisyntyneelle kristitylle! Se on laillisen omaisuuden aineellistunut omistuskirja. Iankaikkisen Elämän omistuskirja merkitsee sitä, että te omistatte kaiken sen, minkä Adam ja Eeva menettivät. Mistä on kysymys, veli? Omistaa tuo omistuskirja.

¹²⁰ Adam ei voinut täyttää lunastuksen vaatimuksia. Sen jälkeen kun hän oli todennut menettäneensä sen, hän oli tehnyt syntiä ja erottanut itsensä Jumalasta ja oli kuilun tällä puolella, joten hän ei voinut lunastaa sitä. Hän ei yksinkertaisesti voinut tehdä sitä, koska hän itse tarvitsi lunastusta. Niinpä hän ei voinut tehdä sitä.

¹²¹ Mutta laki vaati Sukulunastajaa. Jumalan laki vaati Sukulunastajaa. Jos haluatte merkitä sen muistiin, "Sukulunastaja", te löydätte sen 3. Mooseksen kirjan 25 luvusta.

¹²² Meillä ei ole aikaa täysin tutkia tätä, koska tähän tiedätte, että jokainen teksti vaatisi yhden illan. Näettekö?

¹²³ Mutta Jumalan laki vastaanotti sijaisen. Mitä nyt, jos Jumala ei olisikaan suostunut vastaanottamaan sijaista? Mutta rakkaus pakotti Hänet tekemään niin. Ihmisellä ei ollut mitään tietä takaisin, hän oli mennyt. Mutta Jumalan armo täytti vaatimuksen tästä Sukulunastajasta Jeesuksen Kristuksen

Persoonassa. Laki vaati sitä, armo täytti vaatimuksen. Oi, hämmästyttävä armo, kuinka suloinen ääni! Jumalan laki vaati viatonta sijaista.

¹²⁴ Ja kuka oli viaton? Jokainen ihminen on syntynyt seksin kautta, joka ainoa! Ja ainoa, joka ei ollut sitä, oli menettänyt oikeutensa Iankaikkiseen Elämään ja oikeutensa olla maan kuningas.

¹²⁵ Oi, kun ajattelenkin tuota Kirjoitusta: “Sinä olet lunastanut meidät takaisin Jumalalle, ja me tulemme hallitsemaan kuninkaina ja pappeina maan päällä.” Oi, millainen Sukulunastaja! Oi, millainen kertomus meillä olisikaan tässä!

¹²⁶ Huomatkaa, laki vaati Sukulunastajaa lunastamaan menetetty omaisuus. Armo täytti tämän vaatimuksen Jeesuksen Kristuksen Persoonassa. Sukulaisen täytyi olla syntynyt ihmiseksi.

¹²⁷ Kuinka me nyt olisimme voineet tehdä sen? Kun jokaisen miehen, joka on syntynyt... Ja jokainen, joka ei voi nähdä, että kyseessä oli sukupuolinen teko siellä, no niin, hän on täysin sokea, näettekö, koska jokainen ihminen, joka oli syntynyt, oli syntynyt naisesta.

¹²⁸ Ja Jumala vaati Sukulunastajaa, ja Hänen täytyi olla ihminen. Oi, mitä te nyt tulette tekemään? Laki vaati Sukulunastajaa.

¹²⁹ No niin, Hän ei voinut ottaa jotakin Enkeliä. Hänellä täytyi olla ihminen, koska me emme ole sukulaisia Enkelille. Me olemme sukua toinen toisillemme. Ja Enkeli ei koskaan langennut. Hän on erilainen olento, hänellä on erilainen ruumis. Hän ei ole koskaan tehnyt mitään syntiä, hän on erilainen.

Mutta laki vaati Sukulunastajaa.

¹³⁰ Ja jokainen ihminen maan päällä on syntynyt seksistä. No niin, ettekö te näe, mistä se on tullut. Siinä synti alkoi. Niinpä, näettekö, missä se on nyt? Siinä tulee sisälle teidän käärmeen siemenenne.

¹³¹ Huomatkaa nyt, vaadittiin Sukulunastaja. Ja Sukulunastajan täytyy olla syntynyt ihmissukuun. No niin, se ottaa meiltä kaikilta pois mahdollisuuden, mutta sallikaa minun puhaltaa teille pasuunaan. Neitseellinen syntymä tuotti sen. Aamen. Neitseellinen syntymä tuotti meidän Sukulunastajamme, eikä se ollut kukaan muu kuin Kaikkivaltias Jumala, joka tuli Immanueliksi. Hän oli Sukulunastaja, joka täytti vaatimukset. Te näette, kuinka Jumala asettaa vaatimuksen, eikä ole mitään, mitä me voisimme tehdä. Mutta sitten astuu esiin armo ja varjostaa tuon lain ja täyttää vaatimuksen. Aamen! [Veli Branham lyö kätensä yhteen kerran.]

¹³² Oi, kun te tulette Kotiin siellä, niin kuin veli Neville laulaa: “Kun minä saan siellä pienen mökin.” Ja kun te kaikki kuulette jonkun siellä eräänä

¹⁹¹ “Ja Leijona, Juudan sukukunnan symboli, on voittanut. Hän on voittanut.”

¹⁹² Ja kun hän katsoi ympärilleen nähdäkseen, missä tuo Leijona oli, hän näki Karitsan. Outoa, katsoa nähdäkseen leijonan ja näkee karitsan. Tuo vanhin kutsui Häntä Leijonaksi, mutta kun Johannes katsoi, hän näki Karitsan, Karitsan, joka oli ikään kuin maailman perustamisesta asti teurastettu, Karitsan, joka oli teurastettu. Mitä se oli? Mitä oli tuo Karitsa? Se oli verinen, haavoitettu Karitsa, joka oli teurastettu, mutta oli jälleen elossa, ja se oli verinen. Oi!

Kuinka te voitte katsoa sitä, ihmiset, ja pysyä syntisinä?

¹⁹³ Karitsa astui esiin. Tuo vanhin sanoi: “Leijona on voittanut, Juudan sukukunnan Leijona.” Ja kun Johannes katsoi nähdäkseen Leijonan, esiin tuli Karitsa vavisten, verisenä, haavoitettuna. Hän oli voittanut. Te voitte nähdä, että Hän oli ollut taistelussa. Hänet oli teurastettu, mutta Hän oli jälleen elossa.

¹⁹⁴ Johannes ei ollut aikaisemmin huomannut tätä Karitsaa täällä. Hänestä ei ollut mainittu aikaisemmin. Missään siitä ei ollut mainittu. Johannes ei ollut nähnyt Sitä, kun hän oli etsinyt sitä katseellaan yli taivaiden, mutta tässä Se tuli esiin.

¹⁹⁵ Huomatkaa, mistä Se astui esiin. Mistä Se tuli? Se tuli Isän Valtaistuimelta, jossa Hän oli istunut siitä asti, kun Hänet oli teurastettu ja nostettu jälleen ylös. Hän nousi ylös ja istui Jumalan oikealle kädelle ikuisesti elävänä ja esirukoilee. Aamen! Kohotettuna sinne Hän on tänään Välittäjänä oman Verensä kanssa ja esirukoilee ihmisten tietämättömyyden vuoksi. No niin, siihen minä panen luottamukseni. Hän oli yhä tämän valkaisuaineen peitossa, tämän syntien anteeksiantamisen valkaisuaineen peitossa.

¹⁹⁶ Johannes katsoi tuota Karitsaa, ja tuo Karitsa näytti ikään kuin se olisi ollut teurastettu. Ja sitten hän huomasi, että Hän oli haavoitettu, runneltu, vertavuotava, verinen Karitsa. Se oli Hän, joka otti meidän paikkamme. Eikö olekin omituista, että yksinkertaisen Karitsan täytyi ottaa meidän paikkamme? Ja Johannes näki Karitsan. Hän lähti ulos.

¹⁹⁷ Hän ei ollut aikaisemmin nähnyt Häntä, koska Hän oli ollut siellä kaukana iankaikkisuuksissa välittämässä ja osoittamassa, että nuo, jotka olivat tulleet Jumalalle härkien ja vuohien uhratun veren alla... Hän myös... Koska ne, jotka olivat uskoneet siihen, se osoitti Häneen. Ja koska Verta ei vielä ollut vuodatettu, Hän oli siellä puhdistukseen myös heidät. Hän oli siellä puhdistukseen teidät ja minut.

¹⁸² Olen maannut Afrikan viidakoissa ja olen kuullut kirahvien kiljuvan ja olen kuullut suuren mahtavan elefantin nostavan kärsänsä ilmaan: “Whee, whee. whee”, ja olen kuullut erämaan villieläinten vertahyytävät huudot ja hyönteisten... Billy Paul ja minä makasimme siellä eräässä paikassa piikkipensaiden peitossa ja kuulimme kaukaa ettäällä leijonan karjuvan, ja koko erämaassa hiljeni. Jopa hyönteiset lakkaavat huutamasta, kun kuningas puhuu. Oi, oi, oi, oi!

¹⁸³ Sanon teille, että silloin kirkkokunnat ja epäilykset putoavat maahan, kaikki ovat hiljaa, kun Kuningas puhuu. Ja tämä on Kuningas. Se on Hänen Sanansa. Oi!

¹⁸⁴ Hän sanoi: “Johannes, älä murehdi, älä itke, älä ole murtunut, Johannes. Minulla on sinut täällä näyssä, minä näytän sinulle jotakin. Ja minä tiedän, että olet kokonaan rikkirevitty, sillä jos mitään ei olisi lunastettu, kaikki olisi mennyttä. Kukaan ei voinut täyttää vaatimuksia, mutta Juudan sukukunnan Leijona...”

¹⁸⁵ Tehän tiedätte, Juudan... Meillä oli se täällä taululla. Juudan sukukunnan vertauskuva oli Leijona.

¹⁸⁶ Muistakaa, leijona, härkä, miehen pää ja niin edelleen, ja sitten tarkkasimme noita serafeja vartioimassa tuota Sanaa, kun Matteus, Markus, Luukas ja Johannes seisovat Apostolien tekojen ympärillä.

¹⁸⁷ Kuulin kerran erään miehen, erään suuren saarnaajan, sanovan: “Apostolien Teot ovat ainoastaan rakennustelineet.”

¹⁸⁸ Se oli ensimmäinen viinipuu, jonka Pyhä Seurakunta koskaan työnsi esiin. Kyllä vaan. Ja jos se vielä koskaan työntää esiin toisen, se myös tulee olemaan sen kaltainen. Kyllä! Siellä on joitakin oksastettuja oksia, jotka tuottavat sitruunoita, vaikka niiden pitäisi olla appelsiineja, mutta kun tuo viinipuu joskus työntää uudestaan esiin oman oksansa, silloin se tulee olemaan aivan tarkalleen alkuperäisen kaltainen.

¹⁸⁹ Ja Matteus, Markus, Luukas ja Johannes, nuo Evankeliumit, seisovat siellä vartioimassa sitä. Ihmisen viisautta, leijonan voima, härän työ ja kotkan nopeus. Kyllä. Evankeliumit seisovat siellä. Miksi? Muistatko te, milloin me puhuimme siitä? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Se oli Seitsemän Seurakunta-ajanjakson yhteydessä.

Nyt Häntä kutsuttiin “Juudan sukukunnan Leijonaksi”.

¹⁹⁰ Miksi Juudasta? “Oi, Juuda! Lainantaja ei lähde hänen polviensa välistä ennen kuin Siloh tulee, ja Hän on tuleva Juudan kautta.”

aamuna laulavan: “Hämmästyttävä armo! Kuinka suloinen ääni, se pelasti minun kaltaiseni kurjan!” Silloin te sanotte: “Ylistys Jumalalle, vanha veli Branham selviytyi perille. Siellä hän on, näettekö.” Kyllä, oi!

*Armo opetti sydämeni pelkäämään,
armo pelkoni lievitti,
kuinka suloiselta tuo armo näyttikään,
sinä hetkenä, kun ensikerran uskoin.*

¹³³ Odottakaa, kunnes me menemme siihen hetkisen kuluttua. Oi, katsokaa nyt! Kirja...

¹³⁴ Ruutin kirja antaa kauniin kuvan tästä, miten Naomi oli kadottanut omaisuutensa. Te olette kaikki kuulleet minun saarnaavan siitä, ettekö olekin? Kohottakaa kätenne, jos te olette kuulleet minun saarnaavan siitä, niin että te ymmärrätte. Booaksen täytyi lunastaa hänen omaisuutensa. Hänen täytyi olla sukulainen, lähisukulainen, ja lunastaessaan Naomin, hän sai Ruutin. Boos oli esikuva Kristuksesta. Ja kun Jeesus lunasti Israelin, Hän sai Pakanamorsiamen. Se on hyvin kaunista. Olen varma, että meillä on se ääninauhalla täällä jossakin, jos te haluatte saada sen.

¹³⁵ Huomatkaa nyt, sen täytyy olla sukulainen. Niinpä te näette, ettei Enkeli voinut tehdä sitä, kukaan ihminen ei voinut tehdä sitä, mutta sen täytyi olla ihminen, joka ei ollut syntynyt naisesta, sukupuolisesti. Ja neitseellinen syntymä tuotti sen, Pyhä Henki varjosi Marian, ja sen vuoksi Jeesus ei ollut juutalainen. Jeesus ei ollut pakana. Jeesus oli Jumala, täsmälleen. Hänen Verensä ei tullut minkäänlaisen seksin kautta. Hän oli Jumalan pyhä, luotu Veri. Ja meitä ei ole pelastettu juutalaisella verellä eikä meitä ole pelastettu pakanaverellä. Meidät on pelastettu Jumalan Verellä. Niin se on Raamatun mukaan. Raamattu sanoo niin.

¹³⁶ Niinpä te näette, että Jeesus oli Jumala. Hän ei ollut mikään kolmas persoona, neljäs persoona, toinen persoona, Hän oli Tuo Persoona. Hän oli Jumala, näettehän. Hän oli Jumala, Immanuel. Jumala tuli alas kirkkaudestansa ja toi julki itsensä. Minä rakastan tuota Booth-Clibbornin kertomusta, tuota suurta, kaunista laulua.

*Alas Kirkkaudestansa, aina elävä kertomus,
Jumalani ja Pelastajani tuli, ja Hänen Nimensä oli Jeesus,
Syntyi seimessä, muukalaisena omillensa,
Murheiden, kyynelten ja tuskan mies. Oi!
Millainen alentuminen, se toi meille lunastuksen,
Kun pimeimmässä yössä, ilman vähäisintäkään toivoa näkyvissä,
Jumala, armollinen, hellä, asetti syrjään loistonsa,
Alentui kosimaan ja pelasti sieluni.*

*Oi, kuinka minä rakastan Häntä! Kuinka minä ihailen Häntä!
Minun hengitykseni, auringonpaisteeni, kaikkeni kaikessa!
Suuri Luoja tuli Pelastajakseni.
Ja kaikki Jumalan täyteys asui Hänessä.*

¹³⁷ Hän oli tuo Yksi, joka täytti vaatimuksen. Armo tuotti Jeesuksen Kristuksen Persoonan. Jumala levitti telttansa ja Jumala tuli ihmiseksi. Hän muutti itsensä Kaikkivaltiaasta ja tuli ollakseen ihminen, ottaakseen ihmisen muodon, voidakseen kuolla ja lunastaa ihmisen. Odottakaa, kunnes me näemme Hänet, kun siellä kukaan ei ole arvollinen. Näettekö? Hyvä on.

¹³⁸ Raamatussa, kun te luette Ruutin kirjaa, te tulette näkemään, että sellaista henkilöä nimitettiin *goeliksi*, g-o-e-l. Hän oli henkilö, joka pystyi täyttämään vaatimukset. Ja goelin täytyi olla kykenevä tekemään se, ja hänen täytyi olla halukas tekemään se, ja hänen täytyi olla sukulainen, lähisukulainen, voidakseen tehdä se.

¹³⁹ Ja Jumala, Luoja, Henki, tuli sukulaiseksemme, kun Hän tuli ihmiseksi, jotta Hän voisi ottaa päälleen meidän syntimme, maksaa hinnan ja lunastaa meidät jälleen takaisin Jumalalle. Siinä se on. Siinä on Lunastaja.

¹⁴⁰ Kristus on nyt lunastanut meidät. Me olemme nyt lunastettuja, mutta Hän ei ole vielä vaatinut omaisuuttaan. Te voitte olla eri mieltä siitä, mutta odottakaa hetken aikaa, niin me tulemme näkemään sen. Hän ei ole vaatinut sitä itselleen. Jos Hän otti Lunastuksen Kirjan, niin kaikki se, mikä Adamilla oli, kaiken sen, minkä hän kadotti, Kristus lunastaa takaisin. Ja Hän on jo lunastanut meidät, mutta Hän ei ole vielä ottanut omaisuutta haltuunsa. Hän ei voi tehdä sitä ennen säädettyä aikaa, ja sitten on tuleva kuolleen ylönousemus, ja sitten tullaan maa jälleen uusimaan, ja sitten Hän tulee ottamaan sen hallintaansa, omaisuutensa, jonka Hän sai lunastaessaan meidät, mutta me tulemme tekemään sen säädettyä aikana.

¹⁴¹ Tämä on kuvattuna tässä seitsemästi sinetöidyssä Kirjassa, josta me nyt puhumme. Hyvä on. Lunastuksen Kirja, se on kaikki kuvailtu täällä. Kaikki se, mitä Kristus tulee lopussa tekemään, tullaan paljastamaan meille tällä viikolla näissä Seitsemässä Sinetissä, jos Jumala sallii sen meille. Hyvä on, se tullaan paljastamaan. Ja ne ovat paljastettuina Sinettien murtuessa ja vapautettuina meille, ja silloin me voimme nähdä, mikä tuo suuri lunastuksen suunnitelma on, ja milloin ja kuinka se tullaan tekemään. Se on kaikki kätkeytynä tässä salaisuuden Kirjassa täällä. Jumala on sinetöinyt sen Seitsemällä Sinetillä. Ja niinpä Karitsa on ainoa, joka voi murtaa ne.

¹⁴² Nyt... [Veli Branham häiriintyy jostain.] Suokaa anteeksi. Me käsitämme...

¹⁷² “Minä haluan jonkun ihmisen, joka on kykenevä tekemään sen. Minä haluan jonkun ihmisen, joka voi lunastaa.”

¹⁷³ Eikä häntä löytynyt, joten Johannes murtui. Kaikki oli kadotettu, ja hän itki katkerasti. Ja hän oli surullinen, koska kaikki, koko luomakunta, olisi mennyttä, jos he eivät löytäisi häntä. Kunnia Jumalalle! Jos he eivät löytäisi ihmistä, joka täyttäisi tuon vaatimuksen, niin jokainen inhimillinen olento, koko maailma ja luomakunta olisivat mennyttä. Kaikki olivat langenneet pois lunastusoikeudesta, oikeudesta Iankaikkiseen Elämään, Valoon. Kaikki nämä oikeudet oli menetetty, eikä ollut ketään, joka olisi voinut maksaa hinnan. Ja Johannes alkoi itkeä, koska yksikään ei ollut arvollinen, eikä yksikään voinut edes katsoa tuohon Kirjaan. Oi. siihen tarvittiin inhimillinen olento. Johannes itki, koska yksikään ei voinut tehdä sitä, ja kaikki oli kadotettu.

¹⁷⁴ Ja kuului yhden vanhimman ääni, joka seisoi neljän olennon keskellä ja kaikkien taivaan joukkojen keskellä, ja hän sanoi: “Älä itke, Johannes.” Oi!

¹⁷⁵ [Veli Branham lyö käsiänsä yhteen kaksi kertaa.] Jumalan armo!

¹⁷⁶ “Älköön sydämesi murtuko, Johannes. Älä itke, sillä Juudan sukukunnan Leijona, Daavidin juurivesa ja jälkeläinen, Hän on voittanut.”

¹⁷⁷ Tuo sana “voittanut” merkitsee: “Painiskella jonkin kanssa ja voittaa.” Getsemanen puutarhassa, kun Hänen Verensä tippui maahan Hänen kasvoiltaan, Hän oli voittamassa. Näettekö? Whew! Näettekö?

¹⁷⁸ “Leijona ja Daavidin juurivesa on painiskellut ja voittanut.”

¹⁷⁹ Kuten Jaakob, joka oli syrjäyttäjä. Kun hän joutui kosketuksiin tuon Enkelin kanssa, hän ei irrottanut. Ja tuon Enkelin yrittäessä irrottautua hän sanoi: “Minä en tule päästämään sinua.” Hän piti kiinni, kunnes hän sai sen, mitä halusi, ja hänen nimensä muutettiin syrjäyttäjäksi, joka merkitsee “pettäjää”. Miksi? Jumalan ruhtinaaksi, Israeliksi. Hän painiskeli ja voitti.

¹⁸⁰ Ja tämä Juudan sukukunnan Leijona oli painiskellut ja voittanut. Tuo vanhin sanoi: “Älä itke Johannes”, sillä Juudan sukukunnan Leijona, Daavidin juurivesa on voittanut. Hän on jo voittanut. Hän on tehnyt sen. Se on ohitse, Johannes!” Oi! Hän tuotti valkaisuaineen, joka lähettää synnin takaisin Saatanan likaisiin käsiin, joka viisaudellansa saastutti ihmisolennon. Kyllä.

¹⁸¹ Mutta kun Johannes kääntyi katsomaan, hän näki Karitsan. Miten erilainen se olikaan kuin Leijona. Tuo vanhin sanoi: “Leijona on voittanut.” Näettekö, pystyn jälleen käyttämään siinä tuota sanontaa: Jumala kätkeytyy yksinkertaisuuteen. Hän sanoi: “Hän on Leijona.” Se on eläinten kuningas. Leijona on voittanut. Vahvin olemassa oleva eläin on leijona.

¹⁶² Hän pyysi, että Sukulunastaja astuisi esiin, jos pystyisi. Mutta Johannes sanoi, ettei kukaan ollut arvollinen.

¹⁶³ Ei niin etteikö siellä olisi ollut arvollisia ihmisiä, vaikkapa esimerkiksi joku sellainen enkeli kuin Gabriel tai Miikael. Mutta muistakaa, sen täytyi olla sukulainen. Muistakaa, Johannes sanoi tässä: “Ja ei kukaan i-h-m-i-n-e-n”, ei joku enkeli, ei serafi, he eivät olleet tehneet syntiä, mutta he kuuluivat eri luokkaan. He eivät olleet koskaan langenneet.

¹⁶⁴ Mutta tämän täytyi olla sukulunastaja, eikä ollut ketään ihmistä, koska ketään heistä ei ollut lunastettu. Ei kukaan ihminen ollut arvollinen katsomaan Kirjaan. Oi! Ei! Niinpä, siihen tarvittiin ihmisen sukulainen, häntä pyydettiin astumaan esiin, eikä häntä löydetty mistään. Ei löytynyt ketään. Ei ketään piispaa, ei arkkipiispaa, ei pappia, ei hierarkiaa, yhdelläkään ei ollut tarpeeksi pyhyyttä edes katsoa tuohon Kirjaan. Oi! Se on melko vahvaa, mutta niin Raamattu sanoo. Minä vain lainaan sitä, mitä Johannes sanoi.

Raamattu sanoo, että Johannes itki.

¹⁶⁵ Ei niin kuin jotkut ihmiset opettavat tästä. Kuulin erään miehen kerran opettavan tästä ja hän sanoi: “Johannes itki, koska häntä itseään ei todettu arvolliseksi.” Oi, kuka tahansa Pyhän Hengen alla oleva tietää sen paremmin, näettekö, Jumalan innoituksen alla kuka tahansa tietää sen paremmin.

¹⁶⁶ Mutta Johannes itki. Tässä on syy siihen, miksi minä ajattelen hänen itkeneen. Koska, jos kukaan ei olisi arvollinen eikä voisi avata tätä Lunastuksen Kirjaa, silloin koko luomakunta olisi kadotettu.

¹⁶⁷ Tässä on Kirja, ja tässä on omistuskirja, ja se tullaan ojentamaan Sukulunastajalle, joka voi täyttää vaatimukset. Se on Jumalan oma Laki, eikä Jumala voi uhmata omaa Lakiansa. Katsokaahan, Jumala vaati Sukulunastajan, joka olisi arvollinen, joka olisi kykenevä tekemään sen, jolla olisi omaisuutta tehdä se.

¹⁶⁸ Ja Enkeli sanoi: “Astukoon nyt Sukulunastaja esiin.”

¹⁶⁹ Ja Johannes katsoi. Hän katsoi kaikkialle yli maan. Hän katsoi maan alle, eikä siellä ollut ketään. Luomakunta ja kaikki oli kadotettu. Tietenkin Johannes itki. Kaikki oli kadotettu.

¹⁷⁰ Hänen itkunsa ei kuitenkaan kestänyt kuin hetken aikaa. Sitten yksi vanhimmista sanoi: “Älä itke, Johannes.” Oi! Hänen itkunsa ei kestänyt kuin hetken.

¹⁷¹ Johannes ajatteli: “Hyvän aika, missä tuo mies on? Tuolla seisovat profeetat, jotka ovat syntyneet kuten minäkin. Siellä seisovat viisaat, siellä seisovat... Oi, eikö täältä löydy ketään?”

¹⁴³ Jos haluatte katsoa sitä Kirjoituksista, te voitte mennä Jeremiaan ja nähdä siellä, kuinka hän lähtiessä vankeuteen, tiedättehän, hän osti setänsä... Hänen setänsä pojalla oli vähän omaisuutta, ja me kävimme kaiken tuon sinetöinnin lävitse... Meillä oli se myös Seitsemässä Seurakunta-ajanjaksossa, nuo Sinetit ja niin edelleen siellä.

¹⁴⁴ Katsokaahan, Vanhassa Testamentissa se oli tämän kaltainen kirjakäärö. [Veli Branham käyttää hyväksensä paperinpala kuvatakseen rullan käärimistä, sinetöimistä ja avaamista.] Ja tässä oli salaisuus, ja tämä salaisuus oli kätkeyty. Hyvä on, se oli sinetöity ympäriltä, ja siinä luki: sen-ja-sen vaatimus. Sitten seuraava salaisuus siitä, mitä tämä perintö oli, käärittiin sen ympärille, ja se tuli näkyviin tältä puolelta: sen-ja-sen vaatimus. Ja se jatkui sillä tavalla, kunnes siitä muodostui kirjakäärö, koska ihmisillä ei silloin ollut tämän kaltaisia kirjoja. Se oli rullattuna. Kuinka monet tietävät sen? Sitä kutsuttiin kirjakääröksi. Sinetöidystä kirjakääröstä te voitte murtaa yhden sinetin ja irrottaa yhden näistä salaisuuksista ja nähdä, mikä tuo vaatimus oli. Ja sitten murtaa ja irrottaa toinen, ja nähdä, mikä se vaatimus oli.

¹⁴⁵ Ja koko asia tässä on Seitsemän Sinettiä, joiden avulla Jumalan salaisuudet ovat olleet sinetöityinä sinne maailman perustamisesta asti, ja ne paljastettu Seitsemällä eri Sinetillä, niin se, jos Jumala suo, suo meidän vetää auki nämä Sinetit ja katsoa Kirjan lävitse ja nähdä, mitä se kaikki oikein on. Toivon, että meillä on oleva suurta aikaa. Siellä lunastuksen salaisuus on sinetöitynä, kunnes... Tätä Kirjaa ei voitu avata ennen viimeisen enkelin Sanomaa.

¹⁴⁶ Kirjakäärö oli siellä. Me tiesimme, että se oli Siellä. Me tiesimme, että se oli lunastus. Me uskoimme, että se oli lunastus. Jeremia sanoi: “Tämä kirjakäärö täytyy säilyttää maallisessa astiassa”, näettekö. Oi, kuinka kaunis asia siinä onkaan, josta voisin puhua hetken. Tätä kirjakääröä säilytettiin maallisessa astiassa, astiassa, joka kerran tuli lihaksi. Kunni! Kuoli, nousi jälleen ylös, ja sitä on säilytetty maallisessa astiassa ostamiseen asti. Oi, kuinka kaunista! Hyvä on.

¹⁴⁷ Nyt, kaikkia näitä Sanomia säilytetään tässä maallisessa astiassa Jumalan säätämään aikaan saakka, kun viimeinen sanansaattaja on maassa. Kaikki nämä ihmiset ovat arvelleet ja sanoneet: “Minä tiedän, että se on siellä. Minä uskon, että se on siellä.” Ja he ovat taistelleet, tuoneet sen esiin ja tuottaneet asioita. Uskon kautta he uskoivat sen. Mutta nyt se tuodaan meille ilmestyksessä, vahvistamisen kautta Jumalan kädestä. Jumala sanoi niin. Hän lupasi sen.

¹⁴⁸ Katsokaamme nyt missä me olemme? Menkäämme nyt toiseen jakeeseen. Meni aika pitkä aika ensimmäiseen jakeeseen, mutta ottakaamme jae kaksi. Me emme luultavasti nyt viivy seuraavassa niin kauaa.

Ja minä näin väkevän enkelin julistavan suurella äänellä: Kuka on arvollinen avaamaan kirjan ja irrottamaan sen sinetit?

¹⁴⁹ Muistakaa nyt, lukekaamme ensimmäinen jae uudestaan, niin että me voimme saada sen yhteen.

...ja minä näin hänen oikeassa kädesssänsä, joka istui valtaistuimella...

¹⁵⁰ Jumala! Kuka se on? Ehdottomasti alkuperäinen Kirjan omistaja. Hän pitelee sitä. Jumala pitelee sitä. Kun Adam kadotti sen, meni se palautui takaisin alkuperäiselle omistajallensa. Se kuuluu Hänelle.

Ja Johannes (näyssä) katsoi ja näki hänen oikeassa kädesssänsä, joka valtaistuimella istui, kirjan sisältä kirjoitetun ja takaa seitsemällä sinetillä sinetöidyn.

¹⁵¹ Näettekö, sisäpuolella! Nyt kun me alamme murtamaan näitä Sinettejä, te tulette näkemään, että se menee suoraan takaisin Kirjoituksiin, koko matkan takaisin jokaisen noiden Sinettien kohdalla. Tuo koko asia yhdessä, tuo koko salaisuus, lepää täällä näissä Sineteissä. Raamatun jokainen salaisuus lepää näissä Sineteissä. [Veli Branham koputtaa saarnastuoliin viisi kertaa.] Eikä Sinettejä voida murtaa ennen tuota aikaa. Tulen todistamaan sen tässä hetken kuluttua.

¹⁵² Huomatkaa nyt, tuo Kirja, muistakaa, että Se on sinetöity. Tässä on yksi, tässä se on, tuo sinetti. Sitten kääritään toinen, sinetti. Seuraava kääritään, sinetti. Se on Lunastuksen Kirja. Ja koko asia yhdessä muodostaa Kirjan, ja se on sinetöity Seitsemällä Sinetillä. Ja sitten, se on takapuolella, koska se on kääritty rullalle. Sinetöity salaisuus on sisäpuolella. Ja se ainoastaan sanoo: "Valkoisella hevosella ratsastaja", tai, "Mustalla hevosella ratsastaja", ja mitä vielä on ulkopuolella. Mutta koko Kirjan salaisuus on noissa Sineteissä I. Mooseksen kirjasta Ilmestyskirjaan. Täydellinen lunastuksen suunnitelma on paljastettu näissä Seitsemässä Sinetissä. Oi, se on tärkeä hetki. Jumala auta meitä saamaan se. Näettekö?

¹⁵³ Nyt, "Tämä väkevä Enkeli..." Nyt, jae kaksi.

Väkevä Enkeli julistaa suurella äänellä: Kuka on arvollinen? (Arvollinen mihin?) Kuka on arvollinen ottamaan Kirjan?

¹⁵⁴ Nyt me panemme merkille. Missä tuo Kirja nyt on? Sen alkuperäisellä omistajalla, koska Hänen poikansa, Jumalan ensimmäinen poika ihmissuvussa, on menettänyt sen. Ja kun hän menetti oikeutensa kuunneltuaan Saatanaa. Mitä hän teki? Hän vastaanotti Saatanan viisauden Jumalan Sanan sijasta. Nyt, voisimmeko pysähtyä tähän hetkeksi? Jumalan Pojat ottavat Jumalan Sanan sijasta jonkun seminaarin ajatuksen siitä, mitä sen on. Saman asian Adam teki, ja menetti oikeutensa. Ja menetettyään sen, se palasi suoraan takaisin

alkuperäiselle Omistajalle. Ettekö te voi nähdä, missä nuo ajanjaksot ovat olleet? Se meni suoraan takaisin alkuperäiselle Omistajalle.

¹⁵⁵ Ja Johannes seisoi Hengessä täällä Taivaassa. Hänet oli juuri kohotettu ylös Seurakunta-ajanjaksoista. Hän näki Seurakunta-ajanjaksot, ja sitten hänet otettiin ylös neljännessä luvussa. Sanottiin: "Tule tänne ylös. Minä tulen näyttämään sinulle tulevat asiat."

¹⁵⁶ Ja hän näki Erään, joka istui Valtaistuimella tämä Kirja oikeassa kädesssänsä. Ajatelkaa sitä. Nyt sitten tämä Kirja oli lunastuksen omistuskirja. Ja se oli sinetöity Seitsemällä Sinetillä.

¹⁵⁷ Ja sitten Enkeli astui esiin väkevä Enkeli, joka julisti suurella äänellä: "Kuka on arvollinen avaamaan Kirjan, ottamaan Kirjan. Kuka kykenee avaamaan Sinetit? Kuka kykenee avaamaan tämän Kirjan?" Näettekö? Enkeli kysyi sitä. Johannes näki sen ja sanoi: "No niin, kuka nyt on arvollinen?" Oi, ehkä minusta vain tuntuu tällaiselta. Mutta: "Tulkoon hän", tuo Enkeli sanoi, "tulkoon hän." Tässä on Lunastuksen Kirja. Tässä on lunastussuunnitelma. Tässä on ainoa tapa, miten te koskaan voitte olla lunastettuja, sillä siellä on koko taivaiden ja maan lunastuksen omistuskirja. "Tulkoon hän esiin, jos tahtoo." Oi! "Puhukoon hän nyt tai olkoon ikuisesti vaiti. Tulkoon hän nyt esiin ja vaatikoon itsellensä tämän Kirjan. Kuka on arvollinen tekemään sen?"

¹⁵⁸ Ja Johannes sanoi:

Taivaassa ollut ketään, joka olisi todettu arvolliseksi, ei yhtään ihmistä maan päällä todettu arvolliseksi, ei yhtään ihmistä maan alla, ketään niistä, jotka koskaan olivat eläneet ja kuolleet, ei todettu arvolliseksi, ketään ihmistä ei todettu arvolliseksi.

¹⁵⁹ Ja tuon Enkelin kutsu oli kutsu Sukulunastajan astua esiin. Jumala sanoi: "Minulla on laki, ja Sukulunastaja voi olla sijainen." Missä on tuo Sukulunastaja? Kuka on kykenevä ottamaan Kirjan?

¹⁶⁰ Ja se tuli aina Adamista alkaen koko matkan alaspäin kautta kaikkien apostolien ja profeettojen ja kaiken muun, eikä ketään todettu arvolliseksi. No niin, mitä nyt tehdä sen kanssa? Ei kukaan Taivaassa, ei kukaan maan päällä, eikä kukaan, joka koskaan on elänyt, ollut arvollinen. Elia seisoi siellä. Mooses seisoi siellä. Kaikki apostolit seisoivat siellä. Kaikki ne, jotka olivat kuolleet, kaikki pyhät miehet, Job ja kaikki viisaat. He kaikki seisoivat siellä, eikä kukaan ollut arvollinen edes katsomaan Kirjaan vielä vähemmän ottamaan sen ja murtamaan Sinetit!

¹⁶¹ No niin, mitä merkitystä on nyt paavilla ja kaikilla muilla? Missä on teidän piispanne? Missä on meidän arvollisuutemme? Me emme ole yhtään mitään. Näin on.